עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 62 א'

מיום שני, ט"ז בתמוז תשע"ז (10.07.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת מחלקת נכסים, מר סער ורדי – דובר העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, מר שמוליק פרקש - מנהל אגף משאבי אנוש, עו"ד גיל סימנהויז - מנהל לשכת התאגידים, חזי ברזני - מנהל מחלקת מדידה הערכה ובקרה.

הקראת פרק תהילים.

סדר היום:

1. **המלצות התוכנית האסטרטגית.**

מר שמואל לרמן: ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 62 א', היום יום שני, ט"ז בתמוז תשע"ז, 10 ביולי 2017, 18:14, אולם מועצת העיר. דבר ראשון, פרק תהילים – אדוה.

- גב' אדוה פולק, קוראת מתוך ספר תהילים פרק ק"ל –

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ראש העיר, אני חייבת רק במשפט להגיד מזל טוב לנורית דיין. גם היום, למרות שלקחו אותך גם לבית הדין הארצי, על המינוי שלך, גם שם הוחלט שהמינוי שלך ראוי ושהמכרז היה תקין. ובאמת, על כל מה שאת עוברת, מאחלת לך שרק מכאן תצליחי ותמשיכי לעשות את עבודתך נאמנה, כי מגיע לך.

(מחיאות כפיים)

עו"ד רועי ברזילי: מה עם ברכות לזה שיש לנו חניון חדש לעיר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רועי, אנחנו יודעים שהיום אתה קצת רגיש ואני יודעת שזה קצת כואב לך, קשה לך. אתה יודע מה, רועי, פשוט תיקח אותנו תמיד לבית משפט.

עו"ד רועי ברזילי: איפה החניון?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בית משפט כנראה טוב לשקרנים. אין שום בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: ואיפה התקנות הנוראיות ש-

מר שמואל לרמן: לא סיכמנו בישיבת הנהלה שזה לא מתנהל ככה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון. מגיע לה שגם כולם ישמעו את הברכות האלה.

גב' נורית דיין: תודה רבה.

מר שמואל לרמן: אתם מגיעים לישיבת הנהלה, מדברים אחרת, מגיעים לפה,

מר דני גולדשטיין: אם מתחילים ככה, בוא נברך את היועצת החדשה, בשם חנה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה גם היית בדיון, לא דני?

מר דני גולדשטיין: כן. כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה יכול גם לברך. היית שם, שמעת הכול.

מר דני גולדשטיין: אני מברך. מברך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יפה מאד. תברך.

(צועקים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני סך הכול רציתי לברך.

מר דני גולדשטיין: היועצת החדשה, שהיא באה לבנות לנו פה את הלובר כנראה, כי הסכום שהיא מקבלת זה לפחות על בניית הלובר. למה חוסר ההדדיות הזאת? אחד כן יכול לברך, אני לא יכול לברך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה לא צריך לברך, היית שם בדיון.

מר דני גולדשטיין: אני רוצה לברך את חנל'ה, איך קוראים לה,

מר אריה מזרחי: הרצמן.

מר דני גולדשטיין: הרצמן, שכנראה התבלבלה,

(מדברים/צועקים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אם מתחילים לברך, כל אחד תהיה לו את הזכות לברך. ... למה היא התקבלה לעבוד בשכר של קרוב ל-300,000 שקל שנתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דני, מה אתה מדבר ומה אני מדברת? אבל לא משנה.

מר דני גולדשטיין: על מה את מדברת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דווקא שהיית בדיון ציפיתי ש -

מר דני גולדשטיין: סליחה, אני מדבר על כספי ציבור שזה מעניין את כולנו. הבזבוז האדיר של 300,000 שקל לשנה על מישהי שלא ראויה על פי מבקר המדינה.

מר שמואל לרמן: דני, די. רועי, די. יאללה, מספיק.

מר דני גולדשטיין: לא. אני מבקש שתהיה לי את הזכות גם לברך.

מר שמואל לרמן: בסדר. בסוף.

מר דני גולדשטיין: לא, לא בסוף, בהתחלה. כמו שאביבית בירכה, אני מבקש,

מר שמואל לרמן: תיכף אני אתן לכולם זכות לברך.

מר דני גולדשטיין: אז אני מבקש לברך.

מר שמואל לרמן: בסדר. עכשיו אני ואחרי זה אני אתן לכולם לברך.

מר דני גולדשטיין: אחריך אני מברך.

מר שמואל לרמן: משהו ממני כרגע. ראה דוגמא טובה למה שמתרחש כאן בישיבת המועצה.

מר דני גולדשטיין: אתה ראית מי מתחיל אבל בזה.

מר רמי פדלון: דני, אל תפריע ל -

מר שמואל לרמן: רק מה שקרה כרגע מראה דוגמא שהקואליציה לא פחות אשמה מהאופוזיציה.

מר דני גולדשטיין: יפה מאד.

מר שמואל לרמן: לטעמי, כל אחד נותן פה דין לעצמו, אחרי זה מתפלאים למה הישיבות פה ממשיכות בעשר בלילה עוד לא מגיעים לסדר יום הנהלה, לסדר יום, אלא רק לשאילתות ולזה. זה הסיפור. כל אחד יש לו מה לומר – מזל טוב לזה, ברכה מכאן, וזה ככה מתנהל. אם אנחנו

רוצים לקיים ישיבה ענייינית, ממש אנחנו לא בכיוון, לא מהקואליציה וגם לא מהאופוזיציה. זה דבר אחד. דבר שני זה לגבי באופן אישי. לצערי, בשתי ישיבות המועצה האחרונות, הישיבה לא הסתיימה, לא ניכנס כרגע מה הסיבות, ולטעמנו, ולא משנה אם בית המשפט יחליט אחרת זה יתנהל אחרת, הישיבה הועברה לאחד מימי ראשית השבוע ב-10 בבוקר. לצערי, אני חייב להגיד, שניים מחברי האופוזיציה, ולא כולם, נוהגים לברך אותי, אם זה בצורה זאת או אם זה בצורה אחרת בסיום הישיבה, בצורה שלא מכבדת אדם לאדם, בטוח לא חבר מועצה ליו"ר מועצה. מזכירים את אבי המנוח, סותמים לי את הפה, מאד מאד לא מכובד. ואחד קורא לי, פרט למילה שקרן, והוא איננו כאן כרגע, נאמר הכול. הייתי מתבייש אם זה היה במוסד אחר. צר לי שאני סופג את זה. אני חושב שלא מקובל בשום מקום ככה להתנהג. ורבים פה מחברי האופוזיציה לא קשורים לעניין הזה, לא קשורים. אני פשוט מתבייש במה שקורה פה ברמה האישית. זה מה שיש לי לומר בעניין האישי שלי. אתה רוצה לומר משהו?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> שהמיקרופון יהיה פתוח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קודם כל, בראשית דברי אני רוצה, הדברים שהפנית הפנית אותם בחלקם אלי, ואני חושב שיש מקום להתנצל בפניך, במיוחד במה שנאמר על אביך, שיש לי היכרות איתו רבת שנים, יותר מכולם פה אני חושב, ובגלל זה נאמר. כי הכרתי אותו, הערכתי אותו ואני מעריך אותו עד היום, למרות שהוא כבר לא בין החיים. ועל זה אני מתנצל, כי נגעתי בנקודה רגישה מבחינתך, ורציתי אך ורק לשבח. המטרה היתה אך ורק לשבח אותו, לעומת מה שמתקיים היום פה. הפניה אליך היתה בצורה מכוערת ביותר ואני מודה על כך, וזה נעשה בלהט הדברים, כי הצורה שאתם מנהלים היום את ישיבות המועצה, ואתה בראשן, אין מה לעשות, אתה היו"ר, זה גובל בגועל. לבוא לחברי מועצה, אנשים עובדים, להגיד להם – תיקחו, אם אתם מושכים זמן, אנשי הקואליציה שמתוככם 4 בשכר דוחים את הישיבה ליום באמצע השבוע בשעות הבוקר, כשאתם יודעים שאנחנו לא יכולים להיות נוכחים, זו פגיעה בדמוקרטיה. ועל זה אנחנו נלך לבית משפט. אנחנו הולכים לבית משפט. ואני מקווה ששם הדברים יוכחו שאתם לא נוהגים כראוי. באופן אישי מה שנעשה, אז אני

מתנצל בפניך, כי אני חושב שאתה בתור אדם לא מגיע לך לקבל את מה שהיה פה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> או קיי.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אני רוצה להוסיף על דבריו של דני רגע, על הדבר הזה, זה לא רק עניין משפטי, כי לא משנה מה תהיה התוצאה בבית משפט, זה לא מוסרי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא מוסרי.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> זה לא ציבורי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה הפנייה היתה לשמוליק? כי אני יודע שהוא כן אדם מוסרי, או קיי? אנשים שמסביבו כנראה לא כל כך מוסריים, אבל אני מההיכרות שלי איתו, הוא כן מוסרי, בגלל זה, זה כל כך הרגיז אותי שהוא נותן יד לזה במקום לבוא ולעמוד כנגדם ולהגיד להם שזה לא מוסרי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> או קיי. 100%.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עכשיו, אני יכול לברך?

<u>מר שמואל לרמן:</u> דני, תעשה לי טובה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה? אני רוצה לברך. יש לנו יועצת חדשה, שעל פי מבקר המדינה לא כל כך ראויה להיות יועצת, כי היא נאלצה לעזוב את עיריית חולון, היתה מנכ"לית שנים ארוכות, עשתה שם רבות, אבל כנראה רבות גם לביתה, לפי מה שנכתב שם בדו"ח, ואנחנו בכל זאת מוכנים לתת לה שכר שמתקרב ל-300,000 בשנה משכר תושבי העיר, במטרה להקים פה, כנראה אנחנו הולכים לעשות משהו שאנחנו לא יודעים,

אולי נדע היום, מוזיאונים, כנראה הלובר הולך להיות קטן לעומת מה שהולך להיות פה, כי אנחנו מביאים כנראה את היועצת מספר 1. אם אף אחד מכם, ושמעתי את ראש העיר ברדיו, הוא לא ידע את דו"ח מבקר המדינה לגביה, אני חושב שעדיין יש מקום, לאחר שיודע את דו"ח מבקר המדינה, להגיד לה – תודה רבה, ושתמצא את עצמה במקום אחר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 100%. יופי. תודה רבה. עכשיו אנחנו מגיעים לענייני,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז אני גם משפט אחד רק אומר,

<u>מר שמואל לרמן:</u> די, אתם רואים?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה לא? למה לא? כן.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נורית, אני מבין מאביבית שמגיע לך מזל טוב. אז מזל טוב. אבל את מרגיזה אותי, דברים טובים גם אפשר להתקשר ולדבר. ועכשיו אני אצא בגלל זה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אתה הראשון שהיא צריכה להתקשר אליו.

1. המלצות התוכנית האסטרטגית

<u>מר שמואל לרמן:</u> טוב. אנחנו נכנסים לסדר יום שיש לנו, סדר יום שקשור לנושא של התוכנית האסטרטגית לרמת-גן. אני פחות או יותר אתאר את השתלשלות הישיבה, איך היא תיראה. ראש העיר פותח, לאחר מכן מנכ"ל העירייה יגיד כמה מילים, סה"כ דברים קצרים שאמורים להימשך ביחד כ-5-10 דקות. לאחר מכן, היועצת רונית מרטון דוידוביץ – חצי שעה. לאחר מכן יש דיון. ולאחר מכן יש סיכום של ראש העיר של כל הדיון. בסוף ישנה הצעת החלטה ואנחנו מתחילים. בבקשה, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: אני אדבר בסוף.

מר שמואל לרמן: אתה מוותר עכשיו? בבקשה. משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: לקראת שנת ה-100 לעיר החליטה הנהלת העיר להכין תוכנית אסטרטגית. הכנת התוכנית ארכה מעל שנתיים. התוכנית הוכנה בשיתוף כל גורמי העירייה, הנהלת העיר, מנהלי אגפים ומחלקות ובעלי תפקידים נוספים בעיר. התוכנית הוצגה להנהלת העיר בשלבים השונים של הכנתה. היום הגענו לשלב האחרון בתוכנית והוא הצגת ההמלצות המפורטות של התוכנית האסטרטגית. התוכנית חולקה ל-3 תחומים מרכזיים: מגורים, כלכלה וקהילה - ובכל תחום גובשו מספר המלצות. התוכנית האסטרטגית מהווה את הבסיס להכנת תוכניות העבודה השנתיות של אגפי ומחלקות העירייה וממנה נגזרים המטרות והיעדים השנתיים. העשייה העירונית על בסיס תוכנית כוללת ורב תחומית תוביל את העירייה לאיכות עירונית, כאשר היעד המרכזי הוא שדרוג איכות החיים בעיר ושיפור השירות לתושב. ד"ר רונית מרטון דוידוביץ תציג את המלצות התוכנית האסטרטגית. בבקשה, רונית.

ד"ר רונית מרטון דוידוביץ: אני אנסה באמת לתמצת ולהיכנס לחצי שעה, כדי שיהיה לכם זמן לשאול וככה להתייחס לעיקרי הדברים.

כמו שאמר מנכ"ל העירייה, הכנה של תוכנית אסטרטגית זה תהליך ארוך, זה לא יכול להתבצע במספר ימים וגם לא במספר חודשים, בוודאי לא תוכנית שהיא תוכנית כוללת ומתייחסת לכל תחומי החיים, לכל הפעילויות, לכל אזורי העיר בראייה הכי רחבה שיכולה להיות, ואכן זה לקח קרוב ל-3 שנים, דרך אגב, עשינו את זה באמת עם כל יחידות העירייה, עברנו יחידה יחידה, עבדנו עם המנהלים, נכנסנו אחר כך פנימה והטמענו את האמירות שלהם כדי לאפשר ככה:

שלב ראשון – דו"ח אפיון ומיפוי של העיר, שכבר הגדיר אתגרים מובילים. יש לזה דו"ח, הדו"ח הזה יצא והוא קיים כדו"ח עבודה.

אחר כך הוגדרה המדיניות, היתה סדנת מדיניות. סדנת המדיניות הגדירה, עוד פעם, בראייה מאד רחבה, את עיקרי המטרות, היעדים, העקרונות וכדומה. זה כבר מופיע בתוך ספר תוכניות העבודה של העירייה מ-2016, גם ב-2017, וזה גם הוטמע כבר בתוכניות העבודה. זאת אומרת, בעצם ב-2016 התחלנו, 2017 כבר המנהלים לקחו את העקרונות של המדיניות כדי

להתחיל לכוון כולם לאותם כיוונים. שהיום אנחנו יודעים שבלי תפיסה כוללת שמכוונת ארגונים, בוודאי מורכבים כמו עירייה, כל אחד יכול למשוך לכיוונים שלו והמאמצים האלה לא יוצרים ביחד את האפקט שאנחנו היינו רוצים שייצור מול התושבים. בסופו של דבר הוא צריך לחלחל לתושבים. דרך אגב, המפגש הזה והחומר הזה הובא כאן לדיון לפני שהוא פורסם, אני לא יודעת אם אתם זוכרים אבל אני הצגתי פה, הוצג, ועכשיו אנחנו למעשה רוצים להציג את ההמלצות שהן יותר האופרציה איך אנחנו מקדמים את החזון, את המטרות והיעדים, מה המשמעויות של המהלך הזה.

אני רוצה להגיד שזה נכנס לא רק לתוכניות העבודה, הנכס הזה שנוצר פה מיועד לאפשר לעירייה לייצג את האינטרסים שלה גם מול משרד ממשלה, תוכניות מתאר, גורמים מבחוץ, בפנים מול הקהילה. זה בסך הכול ה'אני מאמין', המצפן שמיועד לכוון את העיר במגוון תחומי העשייה שלה.

אני אגיד כמה מילים, כי זה היה די מזמן כשהצגתי בפעם שעברה, את נקודות המוצא, כי יש לרמת-גן איזה שהוא DNA, איזו שהיא גנטיקה, דברים שמאפיינים אותה, וזאת נקודת המוצא למדיניות ובוודאי אחר כך להמלצות. מה מאפיין את רמת-גן שאין בשום מקום אחר? אז קודם כל, יש לה דופן תל אביבית, עם השפעה ממש משמעותית. יש לה הרבה מאד אוכלוסיה עוברת. ויש לה פריסה עירונית שתופסת מאזור תל אביב את כל הטבעת המטרופולינים. אין דומה האזור ממזרח לכביש גהה לאזור הזה שבו אנחנו יושבים. העיר מאד מגוונת, מאד שונה, שיושבת פרוס מאד מאד נרחב בתוך המרחב המטרופולינים. יש לזה מאפיין מאד גדול. כל הזמן יש הרגשה שנמצאים ברמת-גן. דרך אגב, אנשים שלא מכירים את רמת-גן אמרו לי - ... ברמת-גן. אז פריסה מאד מיוחדת, שנותנת פוטנציאל מאד מעניין. אני אדבר על זה בהמשך. אתם תראו את ההמלצות לגבי שכונות העיר, שהן מאד שונות, ברגע שהפריסה היא כזאת.

מה שעוד מאפיין אותה, זאת עיר מאד מאד פתוחה לסביבה שלה, גבולות כאלה הם גבולות שמראים שנכנסים ויוצאים ממנה בצורה פתוחה, היא דיפוזית מאד, פתוחה מאד. יש לה נקודות ציון מאד בולטות בקנה מידה לאומי ובינלאומי. יש פה ארגונים וגורמים. רמת-גן היא עיר שכשאומרים את השם שלה, היא משמעותית לתושביה, אבל לא רק. למטרופולין וברמה הלאומית. ארגונים כמו בית החולים שיב"א, כמו בר אילן, כמו שנקר, שיושבים פה, הם ארגונים בקנה מידה לאומי ובינלאומי. ובו זמנית יש לה מארג של שכונות מאד מאד מגוון, מאד הטרוגני. דרך אגב, זה מאד רמת גני. זה מתחיל לפזול לאופי של רמת גן, השילוב הזה בין משהו מאד מאד גדול, מטרופוליני, סואן ותוסס, למשהו מאד אינטימי בתוך השכונות, שהן

מאד מאד מגוונות. אחרון ודי לגבי אפיון – העיר בוגרת. אמרו לי בבוקר שחשוב לדבר על מבוגריה. זה המבוגר האחראי שנמצא במרחב, עיר בוגרת. יש לזה ביטוי גם דמוגרפי חברתי וגם העיר חוגגת 100 שנה, מה שאומר התחדשות, היא דורשת רענון, היא דורשת לחשוב על הפאזה הבאה. התחדשות זה לא רק פיזית, זה גם חברתית, זה גם כלכלית, זה מכל הבחינות. בהחלט בוגרת במגמת התחדשות, זה אחד המאפיינים שלה. יש לה חינוך שהוא ממתג וממותג איכות, מצוינות וחדשנות בכל קנה מידה. ואחרון שרוצה לציין פה, זה שהעיר מאופיינת, ובטח אני לא אציג עכשיו, אבל עם רמת השכלה, רמת יזמות ופעילות מאד גבוהה מאז הקמתה. זו עיר מאד חיונית גם מהבחינה הכלכלית.

מהמאפיינים האלה למעשה מאד מאד ברור היה לנו שאנחנו צריכים עכשיו לתפוס איזה שהוא מנוף, מומנטום של שינוי, להגדיר איזה שהם יעדים, מטרות לפאזה הבאה, שכוללים איזה שהוא חזון עירוני, שאני עוד מעט אציג אותו בקצרה, כולכם מכירים אותו, הוא בחוברת, אנחנו רק עדכנו אותו כי עשינו סבב בכל יחידות העירייה, ישבנו עם המנהלים עוד פעם, קיבלנו הערות. אתם תראו אותו קצת מעודכן. ראייה כוללת דיברתי. תפיסה מנחה משותפת לכולם. סינרגיה של עבודה. העבודה הזאת ביחד סינרגטית היא נורא חשובה – החינוך והכלכלה והחברה וההתחדשות, כל אלה עובדים ביחד, זה אחד הדברים המרכזיים. ואחרון אחרון זה השקיפות בעבודה ביחס לציבור. איך משתפים את הציבור, איך מדברים איתו, איך משקפים לו את מה שקורה פה, ובכלל, משתפים אותו בתוך העשייה, שגם על זה אני אדבר בהמשך.

את החזון הזה אתם מכירים. אני רק אגיד עוד פעם את עיקריו:

רמת גן מכבדת את 100 שנותיה ומובילה לשלב הבא. זה אומר שהיא עושה כבוד לעבר ומסתכלת לעתיד. יש לה חזון שבנוי על 4 לבנים: לבנה ראשונה מדברת על מבנה, איך היא תיראה מבחינת המבנה שלה. המבנה שלה ימשיך להיות כמו שהוא עכשיו. היא תוביל אינטנסיביות עירונית ובו זמנית אינטימיות שכונתית. אלה שני הדברים שבעצם החזון אומר. זה אחד הדברים שמאפיינים את העיר. דרך אגב, אין עוד עיר כזאת בכל המטרופולין. זה שילוב מאד מיוחד. רחוב אחד מאד סואן, בגב שלו הוא מאד שקט, מאד אינטימי, מאד שכונתי, זה אחד הדברים שצריך לזכור. והדבר השני שמאד מאפיין את רמת גן, שזו עיר עם 2 מרכזים – מרכז אחד שאנחנו יושבים בעצם באזור שלו, הותיק, ההיסטורי, המסחרי. מרכז שני – ירוק, פתוח, שטח פתוח – הפארק, עם הספארי, עם המכביה, עם כל האזור שם, הוא ממש מקום שמאוורר את כל המטרופולין. חלק מהעניין. יש לה בעצם דו מוקדית, ואלה מאפיינים של המבנה שאנחנו מדברים עליו

בעצם כאתגר לשמור עליו, לחדש את העיר ולשמור על המבנה הזה. איך היא תצמח? היא תצמח על בסיס שמירה על איכות חייה והקהילה. וזאת אמירה מאד מרכזית, ואתם תראו אותה בהמשך. היא תצמח כל עוד היא מרגישה, ובדפוסים שהיא מרגישה שהיא שומרת על איכות חיי הקהילה והחברה והחינוך. ברגע שזה מתחיל להיפגע, אז צריך להסתכל איך אנחנו, אנחנו לא רוצים למקום הזה, כי זה האיכות וזה הקו האדום, ובעצם ההתחדשות של המרקם הוותיק והפיתוח של השכונות החדשות צריכות לדאוג שזה יתאפשר.

העיר מדברת, וכבר התחילה לדבר, בעירוניות פתוחה, שמקשרת בין כל האזורים, בין כל הרשויות מסביב. קשרי הגומלין, יחסי הגומלין, קשרים עם הערים מסביב ותפיסה של עירוב שימושי קרקע, כל אלה ביחד יוצרים את העיר כעיר שהיא לא עומדת בדד. היא אף פעם לא היתה בדד, היא חלק מגוש דן, היא יכולה גם לחשוב כמטרופולין. חלק מהמרכיבים שלה, צריכים לחשוב מאד וגדול ואינטנסיביות עירונית וכדומה, ובשיתוף פעולה עם הרשויות מסביב.

ואחרון שאני רוצה לדבר עליו זה הקהילה המקומית, שלשמה התכנסנו למעשה. האסטרטגיה מדגישה את חשיבות המרחב הציבורי, הוא צריך להיות ידידותי, סביב גינות העיר ורחובותיה. ולמעשה לשקף את התרבות המקומית, השייכות המקומית, האיכות העירונית. כשהולכים ברחובות צריך להרגיש את האיכות של העיר הזאת. רחובות העיר הם חלק, רחובות וגינות העיר, עוד פעם, זה לא מופיע בכל עיר בגוש דן, יש פה, מתחבאות גינות מדהימות וזה חלק מהאיכויות המייחדות את העיר. כל זה על מנת להגיע לעירוניות עדכנית, שמקדמת את איכות חיי התושבים היום ובעתיד. האסטרטגיה הזאת כבר התחילה להיות מיושמת. אמרתי לכם שהיא כבר מופיעה, הדבר הזה מופיע כבר בספר התקציב, אז כבר מיישמים. חלק מההמלצות שאני אגיד אותן פה, חלק מיחידות העירייה כבר התחילו ליישם תוך כדי ביצוע. זה אחד הסימנים שאסטרטגיה היא רלוונטית, שאנשי המקצוע לוקחים ומתקדמים איתה וכדומה.

כל האסטרטגיה משקפת קיימות וקהילתיות עם הפנים לתושב – פתיחות, רשתות, שיתוף ושותפויות. אנחנו כן מדברים עירוניות עכשווית חדשה. זה לא טריוויאלי בעיר ותיקה, ועוד מעט נדבר על החדשנות בתוך העיר. וניהול חכם רב תחומי, עיר חכמה. כל אלה, עם הרבה מאד משמעויות, הם עומדים בבסיס התוכנית.

אז איך עובדות ההמלצות? ההמלצות מוצגות ב-3 מסלולים, כמו שאמר המנכ"ל: סביבות חיים בעיר, איפה אנשים חיים פה; מנועי צמיחה, שזה הדגשים הכלכליים, מהלכי דגל; והקהילה המקומית, שהיא לב התוכנית.

אני אציג ככה, אתם תראו את כל ההמלצות ואני אציג המלצה אחת יותר מפורטת ושתרגישו איך היא מרגישה, איך זה נראה, לאן זה מגיע.

נתחיל עם סביבות חיים בעיר – בגדול יש פה כמה המלצות. אחת מדברת על התחדשות המרקמים הוותיקים; השניה על העיר באשכולות; השלישית על השכונות החדשות; אחר כך נעבור למרחב הציבורי; ואחר כך מכלולי שימור. אלה נושאי המשנה שמופיעים בתוכנית האסטרטגית ומקבלים המלצות.

אני אכנס להתחדשות, שהיא נושא מוביל ברמת גן. אחד הדברים שאנחנו צריכים לזכור, אתם יכולים לראות פה עכשיו את כל ההמלצות, אני עוד מעט עוברת את השקף הזה, זה שהתחדשות עירונית היא באמת אחד הדברים שמטרידים היום ומעסיקים היום את כל החברה הישראלית, את כל מדינת ישראל, ובוודאי בערים ותיקות ובאזורי ביקוש. ולכן, הנושא של התחדשות הוא פותח, אבל הוא מדבר על זה, יש פה הרבה מאד המלצות, אני אעשה zoom in לתנאי סף להוספת יחידות דיור והתחדשות, כשלמעשה התוכנית הזאת אומרת ומדגישה שאנחנו כן חייבים התחדשות, התחדשות צריכה להיות כוללת, אבל לא בכל מחיר. מה זה אומר לא בכל מחיר, כמדיניות? זה אומר כמה דברים.

תנאי סף ראשון זה תשתית ציבורית. תשתית ציבורית היא תנאי סף ראשון לכל בחינה של התחדשות עירונית. ולכן, אתם רואים פה בצד, שהתחדשות עירונית היא לא רק מגורים, היא חלק מהתחדשות של המרחב הציבורי, חלק מהתחדשות בתי הספר, מוסדות חינוך, כל המרכיבים האלה הם חלק מהעניין. מסחר, תעסוקה, שטחים פתוחים, חלק מהאיכויות של העיר. ולכן, תשתית ציבורית, עם כל המשמעויות שלה, ואנחנו יודעים היום למדוד אותה, אם היא מספקת או לא. זה תנאי ראשון.

תנאי שני – תנועה, תחבורה וחניה – נושא שמעסיק מאד את כל העיר. כל תושב יודע, כל מדינת ישראל יודעת, זה מסוג הדברים שכולנו חווים כשאנחנו יוצאים מפתח הבית. אחד הדברים שרמת גן, זה אתגר לאומי דרך אגב, ואני עובדת עם כמה רשויות בגוש דן, וכל הרשויות בגוש דן אומרות את אותו דבר, ובצדק, ואנחנו, אפרופו פתיחות, אני באמת חושבת שהרשויות במרחב צריכות לעבוד על זה ביחד, כי כולן מדברות על זה שכן, הרכב הפרטי הוא אחרון בתור בעצם, צריך לפרגן להליכה ברגל, לתחבורה ציבורית, רכבות בעיקר, ובסוף הרכב הפרטי. כולנו היינו רוצים להיות שם. כולנו היינו רוצים להיות שם אם היה אפשר לתת את זה. אז אנחנו בשלב ביניים. זה קצת מזכיר לי כל מיני תקופות מעבר כאלה, שאנחנו בין לבין, אבל אני חושבת שהתוכנית האסטרטגית חד משמעית אומרת – רמת גן היקרה, זאת המדיניות שלך, תלכי על זה. קשה, לא תמיד מצליח, כל מיני

דברים קורים בדרך. בואו, אנחנו לא נאיבים, אנחנו יודעים שזה לא פשוט, אבל כמדיניות, כל פעם נגיד את זה מחדש, אנחנו בעד תפיסה שמחייבת – פעם אחת תשתית ציבורית, פעם שניה תחבורה וחניה ותנועה. דרך אגב, עוד פעם, בתפיסה שהראיתי, אני מבקשת לרשום לעצמכם את הנקודות, בסוף אני אקח את כולן, והתאמה למקום, למרקם ולקהילה, שזה אחרון, שזה הכי נתון לפרשנות. אבל עוד מעט תראו, אני אדבר על זה, כי גם זה א פרשנות אלא יש לו תנאי. כל תוכנית צריך לבדוק אותה לגופה – האם היא מתאימה או לא מתאימה למרקם ולקהילה, והכול דרך אגב בשקיפות ובשיתוף.

אלה תנאי סף שעל הבסיס הזה, זאת המדיניות שמוצעת, וברמה הזאת תנאי הסף להתחדשות, כדי שהעיר תתחדש ותבנה את עצמה בצורה טובה. יש פה ברמה הזאת המלצות לגבי השכונות החדשות וכדומה, ראיתם את כל ראשי הפרקים.

סביבות החיים בעיר, אני רוצה לדבר על העיר באשכולות. העיר באשכולות למעשה באה ואומרת, אפרופו התחדשות, חיי חברה, חיי קהילה, חיי שכונה שפה הם הבסיס לאינטימיות הקהילתית וזאת יחידת הבסיס ברמת-גן, השכונה, מקבצים של שכונות הם אחד הכלים לניהול יעיל וטוב ואיכותי שמאפשר לנו לתת איכות חיים לתושבים. לא כל שכונה בנפרד, אלא בראייה קצת יותר רחבה. ולכן, כשאנחנו מדברים על העיר באשכולות, הגדרנו חלוקה, דרך אגב, מתואמת בין החינוך לבין הסביבה לבין התכנון, בראייה משולבת, כדי שאפשר יהיה לנהל ולהתנהל בצורה משולבת נכונה ולסווג פרוגראמות, לסווג סדרי עדיפויות, חיי חברה קהילה, כל מה שצריכה העיר לספק בראייה של אשכול, כשהחיבור והזיקות בין האשכולות מאד מאד חשוב, ואנחנו מדברים על בסיס שיתוף ציבור בשכונות, שכבר מתבצע, לצאת למהלכים שבעצם מובילים ויוצרים את השיתוף ברמת האשכול, כדי שבאמת נראה יותר מקרו ולא כל אחד יראה את החצר האחורית שלו. היחידות אחרת הן קטנות מדי לעיר כמו רמת גן.

אם אנחנו מסתכלים על שכונות חדשות, אז השכונות החדשות שנותרו לנו ככה להתייחס אליהם, הם בכמה מקומות. אלה ההמלצות. אני רוצה לקחת המלצה אחת ולעשות עליה zoom in. ההמלצה שאני רוצה לדבר עליה זה מה האתגרים, כשמסתכלים על השכונות החדשות, שהעתודה הגדולה שלהן נמצאת ממזרח לכביש גהה, על מה צריך להסתכל שם? אז יש פה סדרה, ראיתם, אתם רואים אותה כל הזמן, אנחנו מדברים למעשה על מבנה שכונתי רמת גני, שהוא מודל לתכנון של שכונות חדשות. זה המקום היחיד העתודה ששם יכולה העיר להראות, פשוט שכונה רמת גנית אחרי מאה שנות. איך היינו רוצים לראות אותה. ואיך היינו רוצים לראות אותה, אני

רוצה להדגיש שלוש נקודות: נקודה ראשונה מדברת על המבנה הטיפוסי הרמת גני, מאד מומלץ לשמור עליו. יש מבנה טיפוסי לשכונה רמת גנית, באמצע גינה, מסביב שתי זרועות, שני רחובות, המכולת, המרכז המסחרי, בקיצור המרכז השכונתי הרמת גני, שצריך לעבוד רב דורית ולתת שירותי יום יום מהגיל הרך ועד הזקנים. לכולם, בהליכה ברגל. כשזו תפיסה שעושה את כל ההבדל באיכות החיים שלנו. והמודול הרמת גני הזה צריך להיות הבסיס לתכנון של השכונות החדשות, בראייה העכשווית, כמובן, לא נחזור מאה שנה אחורה. יש לנו הרבה מאד ניסיון, אנחנו מנסים ליצור כאלה מבנים במקומות אחרים ומתקשים, פה זה בתוך העיר נמצא כבר, להמשיך ללכת איתו. זה המבנה הטיפוסי שמייחד את העיר הזאת. דרך אגב, כולל ליבה ירוקה, ליבה חומה, חום שטח ציבורי, מגורים מסביב, ורחובות סואנים ותוססי חיים שפוגשים את השכונה הבאה. אנחנו מדברים באמת על הדורות הבאים ועל ראייה משולבת של מהגיל הרך עד האוכלוסיה המבוגרת. והדבר האחרון שאני רוצה להגיד, זה שמבחינתנו תמיד, גם צמיחה וגם התחדשות, הם על בסיס הקיים. זה לא בא כאילו יש מאין, זאת עיר ותיקה, עם מורשת, זיכרון מקומי. אז זה המודול השכונתי הרמת גני כמודל.

אני הולכת לבא – מרחב ציבורי לעניין, אני חושבת שהמרחב הציבורי הוא האתגר המרכזי בכלל תמיד בכל עיר, כי הוא חלון הראווה של מה שעושה העיר. לא בתוך המגורים, אלא ברחובות ובמבני הציבור וכדומה, ובגינות. אז יש פה המון המלצות. אני משאירה אותן שתקראו אותן. ואנחנו נעשה zoom in רק לאחד מהם – זה מרכזי השכונות. מרכזי השכונות, שדיברתי עליהם קודם, הם למעשה אותם מודול שראיתם כבר, קיימת כבר היום בשכונות הוותיקות, והיא מבחינתנו המנוף להתחדשות של כל שכונה ושכנוה, המקום של השיח, המפגש השכונתי, המעורבות הקהילתית, תוכנית פעילות של הקהילה, פעילויות קהילתיות וכדומה. יש פה דוגמא מחו״ל. זו דוגמא נורא מעניינת, אני רק אזכיר אותה, אתם מוזמנים להיכנס ל-red box בתוך האתר שלו, זה בברלין, זה התחיל בקרוואן אדום שאנשים שמו ב... כשחיברו את מזרח ומערב ברלין, ותלו את התוכניות שם כדי שהפועלים יוכלו לקרוא ולראות את התוכניות ולעבוד, וסליחה, גם שירותים לא יודעת מה, ממש ברמה הכי בסיסית. ותושבים מסביב רצו לראות מה בונים, מה מתוכנן, כי אף אחד לא דיבר איתם. אז הם היו נכנסים ראות ולשאול ולהתעניין. היום זה אחד המוזיאונים, זה הפך להיות סמל לשיתוף. סביב זה נוצר כל השיח עם התושבים והיום זה אחד המוזיאונים שלמעשה משקפים את שיתוף הציבור כתפיסה של ניהול עירוני. הקרוואן קצת גדל מאז, עשו לו מבנה שהוא אילוסטרציה לקרוואן

המקורי, מאד מומלץ, מאד מעניין, עם פעילויות חברתיות ושיח ותפיסה אחרת.

אחרון אחרון בסביבות החיים אני רוצה, התחלתי בהתחדשות ואני מסכמת בשימור בסביבות החיים. מבחינתנו שימור זה חלק מהתחדשות, בצורה של לחדש בניין. שימו לב ששימור זה לא של פעם, שימור זו צורה של לחדש את המקום. ולכן, זה לא בא מספר אחר, זה אותו ספר, זו אותה פלטה שהראיתי לכם קודם, מהצביעה של הבית ועד המנוף. אז אני רוצה רגע אחד להגיד, שלהערכתנו מאד חשוב להתחיל להראות את ה- באמת יש פה מוקדים מדהימים וייחודיים לעיר, שאני אוכל להגיד שאני את רמת גן, כמו כל אחד אחר, קצת יותר, כי אני במקצוע הזה ובתחום הזה, אבל עכשיו כשעשינו את החריש העמוק הזה 3 שנים פה כמעט, שניים וחצי, ובאמת, כל פינה הפכנו בערך, אני הגעתי למסקנה שיש לרמת גן נטייה להחביא את הדברים היפים שלה. אז אולי היא לא רוצה שייקחו לה אותם, אבל אנחנו כן בעד קצת לחשוף אותם ולאפשר לציבור ליהנות מהם וכדומה – גינות, מבנים, בניינים, מקומות מקסימים. חגיגות המאה הם הזדמנות, ומבחינתנו בהחלט נושא שימור הזיכרון, יחד עם התושבים, יחד עם הקהילה, יחד אם האתגרים, כדאי להתחיל כבר. אנחנו מדברים על חניכת אתרי מורשת ואולי שביל תרבות ומורשת שמחבר בין כל המוקדים שאנחנו כבר איתרנו אותם, במפה אילוסטרטיבית יש כבר איתור שלהם וכדומה, ובהחלט להתחיל לעבוד עם הקהילה, להביא את הזיכרון שלה. יש דרכים לעשות את זה. אני חושבת שהעירייה התחילה אפילו. אבל מבחינתנו זה מקום לסגור את המעגל של ההתחדשות והמורשת בראייה משולבת. אני חושבת שזה מאד מכובד ומכבד את העיר כעיר ותיקה, שהיא כן מבינה שהיא צריכה להתרענן, בו זמנית היא גם צריכה לעשות כבוד לעבר שלה. זו אמירה משותפת.

אני אעבור למסלול הבא – המסלול הבא הוא מנועי הצמיחה ומהלכי הדגל. זה כולל המלצות ב-4 נושאים: מרכזי העיר, המוקדים ההיברידיים (אני אדבר עליהם עוד רגע), מארג תנועה – התנועה ברמת גן היא נושא מרכזי ביותר, מכל הבחינות, גם הפוטנציאל, גם העוברת, גם החיים, גם איכות החיים, הכול מכל וכל, בהחלט נושא מרכזי. צריך לשים אותו ולהתייחס אותה כרשת פתוחה לכל ולהתמודד איתו. ומוקדים לאומיים ובינלאומיים, שמבחינתנו הם חלק מהעוצמה של העיר הזאת, שאפשר למנף אותם למקומות חדשים ולהוביל איתם את העיר לפאזה הבאה. אלה כל ההמלצות, הנושאים, כותרות, שמפורטות אחר כך להמלצות בנושא הזה. ואני רוצה לעשות דוגמא אחת בלבד, מקוצר הזמן, כי לעבור על כולם זה באמת - -

אני רוצה לקחת את חיזוק הקישוריות הירוקה במרחב. דווקא הלכתי על הירוק. אחד הדברים שמאפיינים את רמת גן זה הגנים, השטחים הפתוחים והקישור הזה ברמה המטרופולינית, שמתחיל בים, עובר דרך איזה שהוא ציר ירוק, שדרך אגב, מסומן רק, אני לא יודעת כמה מכם בקיאים לגמרי, אני מניחה שכן אבל אני אגיד את זה, מסומן בכל התוכניות הארציות והמחוזיות, הציר הירוק, ובסופו של דבר מסה גדולה של שטח פתוח פה שכרגע מפוצל לכל מיני מרכיבים. אנחנו חיברנו את כולם ביחד, כתפיסה. אני מודעת לזה שיש פה מרכיבים שונים. אנחנו מכירים היטב. אבל חיברנו. כפר המכביה, יחד עם הספארי, יחד עם הגן הלאומי – יש פה נתח פתוח בעצם, אקסטנסיבי, בעיר שהיא מאד אינטנסיבית ובאזור שהוא עוד יותר אינטנסיבי, זו מתנה, זה הפארק המטרופולינים והוא צריך באמת התייחסות מן הסוג הזה. דרך אגב, מפה פארק אריאל שרון, מקווה ישראל, פארק דרום וכדומה, אין בכלל שום סיבה בעולם שהדבר הזה לא יהיה זמין לכל תושב ברמת גן בצורה כזאת. כאילו שכל אחד יוכל לקחת את האופניים שלו ולהגיע לים לצורך העניין, מכל מקום, מכל מקום ברמת גן. זו לא נסיעה מטורפת משום בחינה, זה לא אקסטרים, ממש לא. והתפיסה הזאת היא תפיסה של חיבוריות והנגשה של הרצף הירוק וגם בתוך העיר. שימו לב שאני גם פה, אני לא מתחילה להיכנס לפירוט של הגינות, אבל עשינו מיפוי של כל הגינות, כל הגנים, זה לא בכדי רמת גן, ובאמת צריך, אנחנו למשל מבחינתנו המוקדים האלה הירוקים הם כמו חרוזים כאלה ששם צריכים שבילי האופניים להסתובב בין הגינות, לראות אותם, לחשוף אותם, זו פשוט גאווה לעיר שיש לה את זה, אמת. אני עכשיו, כשלמדתי את רמת גן ונהייתי ככה, לוקחת כל פעם איזה פינה אחרת ומראה למשפחה שלי ולאורחים שלי, ומשוויצה בזה שאני עובדת פה ואני אתכם ומכירה, אנשים לא מכירים. אנשים לא מכירים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> כמה שבילי אופניים יש בעיר?

<u>ד"ר רונית מרטון דוידוביץ:</u> תרשמו את כל השאלות. אני אשתדל לתת תשובות לכולם אחר כך.

אני רוצה רגע לדבר על המוקדים ההיברידיים. יש פה הרבה המלצות. רק כדי שתבינו, TP זה trans point, זה מודל עולמי, זה מודל תכנוני, שבא ואומר – אם יש תנועה עוברת במקום שיש תנועת המונים, והרכבת תגיע, והצומת קרובה, והנגישות זמינה, והתשתית הציבורית מתאימה – ללכת עם זה עד הסוף. שם ללכת עם זה עד הסוף ולא במקומות אחרים, לנצל את

העירוניות הזאת. זה ה-trans point, האינטנסיבית, ואני רוצה רגע אחד, מתוך כל ההמלצות האלה, להיכנס ל-trans point אחד שברור לנו שהוא מיוחד, זה אזור האצטדיון, האזור הצפוני של רמת גן.

האזור הזה, מבחינתנו, דרך אגב, זה בעיר רוטרדם, זה הפך להיות דגם, גם זה, הכול מקושר. אתם יכולים להיכנס גם לזה. זה מאד מעניין, בעצם דגם לעירוניות מעורבת שימושים. בניין אחד שיש בו הכול – גם מלונאות וגם בית ספר, גם מגורים וגם עסקים. קוראים לזה The Roterdam והוא נחשב master peace ומאד מוצלח, וגם מגורים יש בו. באמת עיר שלמה אנכית, זה מה שנקרא הערים הוורטיקאליות. ותראו, זה ברוטרדם, על המים, על הנמל, עיר שאוהבת אקסטנסיביות ובו זמנית אינטנסיביות, גם מעניין. בקיצור, כזאת תערובת אנחנו רואים לנגד עינינו גם באזור הזה, כי האזור הזה, הצפוני של האצטדיון, הוא נמצא במרחק כלום מאוניברסיטה, מפארק, מתחנת רכבת, מכל דבר. זה המקום האולטימטיבי בגוש דן בערך, הוא חייב להיות מודל שבאמת יוצר פה איזו שהיא עוצמה מגנטית מאד מאד מאד חזקה, מאד חזקה. לנצל אותו במיטבו, ניצול מיטבי של המיקום ושל המרחק. הוא צריך להיות איקון ייחודי על הציר המטרופולינים. ופה רמת גן, אחרי מאה שנות, מתחילה לחשוב מטרופוליני, לא עירוני, מטרופוליני. היא לא מתחרה בתל אביב, יש לה היצע אחר, איכותי וטוב, מספק למטרופולין. לא מתחרים. אנחנו בעד להביא ערך מוסף וייחודיות.

אני עוברת לנושא של מארג התנועה, עליו בטח לא אכנס לתוכו עכשיו. אני רק רוצה לדבר עליו זריז ביותר. לרמת גן יש אתגר מאד גדול, עוברים אותה הרבה מאד אנשים, מכל הכיוונים, כבישים ארציים, אזורים, מטרופולינים, אינטימיים, צרים, כל הסקאלות, חתכי רחוב בכל הסקאלות. יש לה אתגר לקשר בין האזור החדש שעכשיו עומד על סדר היום במזרח, לבין מערב העיר. אנחנו בהחלט חשבנו שמאד נכון ליצור פה איזה שהוא חיבור מאד מאד מיוחד, סוג של קישוריות אחרת. אני לא אכנס לזה כרגע, כי הקישוריות הזאת מיועדת להיות מאד מאד מיוחדת ומאד מאד אטרקטיבית, שיכולה להיות אולי אייקון, כי בעצם זה כביש ארצי, כל העולם עובר שם, לא ברור שהחלק המזרחי הוא גם רמת גן, לא כולם יודעים אני חושבת. אני חושבת שהקישוריות הזאת שאנחנו מציעים פה בצורה מאד מסוימת, יכולה להפוך סימבול לעיר רמת גן, ממש. ובוודאי להוסיף לה איכויות. יש פה איזו שהיא דוגמא של סמי קירוי, יש פה כמה דוגמאות של ללכת עם זה עד הסוף. צריך להסתכל על זה ולבדוק איך עושים את זה, אבל אנחנו מדברים על קישור.

אני לקראת הסוף. המוקדם הלאומיים, יש לנו סדרה של המלצות. העירייה יכולה ליהנות מהמוקדים האלה והעיר בוודאי והתלמידים והחינוך כבר

נהנים מחלק מהמוקדים האלה, ואין סוף רעיונות של פעילויות ועשייה סביב המוקדים הלאומיים והבינלאומיים שקיימים פה. אנחנו מדברים למשל, פשוט, פורום ארגונים לאומיים ובינלאומיים, שיהיה קבוע. ייפגש אחת לחצי שנה עם העירייה, נראה מה זה נותן לזה, איך מביאים את שנקר לפתוח את תצוגת האופנה השנתית שלו בסוף השנה בביאליק, איך עושים דברים אחרת. החיבוריות הזאת תתן לעיר, באמת יש לה עוצמה מאד גדולה בנושאים האלה. ואני חושבת, בית החולים שיבא, יש פה הרבה מאד רעיונות והמלצות בתוך התוכנית.

אני אעבור לאחרון, מסיימת, הקהילה. הקהילה למעשה מבחינתנו, אליה אנחנו שואפים בסופו של דבר ולשמה התכנסנו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מאיפה התמונה?

<u>ד"ר רונית מרטון דוידוביץ:</u> התמונה הזאת היא דוגמא להמחשה משיקאגו, של פארק, אני רוצה להגיד לכם מה הרעיון, אפרופו לקראת 100 שנות, למה שמתי את התמונה הזאת. פיתחו פה בשיקאגו, במרכז, כיכר, עשו שיפוץ לכיכר. אין פה משהו דרמאטי בכיכר. אבל, כדי ליצור שייכות ומעורבות ושאנשים ירגישו שהם חלק מהסביבה שלהם ואכפת להם ממנה, בעצם כל הצילומים שכל הזמן מופיעים על הדפנות של הכיכר זה אנשים שעוברים פה. ואז למעשה האדם שמסתובב הוא חלק מהסביבה שלו, תרתי משמע, בכל המובנים. זה סמלי מאד. ואני חושבת שבאיזה שהוא מקום, באמת, הפנייה ליוזמות מהתושבים, עכשיו לקראת 100 שנות לעבוד איתם על רעיונות ועל כיוונים ולהכניס אותם להרגיש להיות חלק מהסביבה שלהם, זה אחד האתגרים שלנו. החינוך התחיל לעבוד בכיוונים, קהילה ושירותים וכדומה. בקיצור, יש הרבה מאד המלצות, שאני לא אכנס לכולן. אנחנו ניכנס למשהו נחמד ל'פינאלה'.

ברמת גן לומדים על סדר היום העירוני. רמת גן, מערכת החינוך לא מנותקת ממה שקורה לה בעיר והיא מלמדת התחדשות עירונית. אם העיר עוסקת והילד רואה כל הזמן אתרי בנייה ורכבת וחופרים ושומעים בבית ומדברים בבית ומתעסקים עם זה וזה מעניין וזה חלק מסדר היום של החברה הישראלית, אין סיבה שילדים לא ילמדו איך בונים רכבת. יש כבר רכבת פה. דרך אגב, כמעט כל עיר גדולה בעולם, שמכניסה קו רכבת חדש, פותחת חלון, כדי שאפשר יהיה לראות ולקבל הרצאה על תכנון רכבות. נורא מעניין. זה הופך להיות ממטרד למשהו מעניין. התחלנו עם החינוך לעבוד על זה. אני חושבת שלשלב לימודים כלכליים סביבתיים עכשוויים

על התחדשות עירונית, עבר הווה עתיד, שייכות לאזור וכדומה, זה באמת זכות, ככה זכיתי, שכבר התחילו לחשוב על זה ולשלב את זה, וזה ממש, בתל אביב לא מלמדים. אנחנו לימדנו את זה בכמה רשויות כבר, אבל זה בהחלט מביא את רמת גן למקום ששם התחלתי עם התחדשות, אז פה החינוך מוביל את ההתחדשות. זאת אמירה ערכית. ובהחלט התחילו בזה כבר ויוצאים הרבה לשטח, סיורים, לומדים מחוץ לכיתות, למידה חוץ כיתתית, שמחברת את בתי הספר, מוסדות החינוך, מורידה גדרות, יוצאים החוצה, מכירים את העיר ומתחברים אליה כדור צעיר.

אני עוברת לקהילה ותרבות מקומית – פה ניכנס רגע לקהילה למען עצמה וכל נושא ההתנדבות. אני חושבת שברגע שעיר מספקת שירותים ונותנת כאלה כיוונים ויוצרת שיח עם התושבים, ולא רק מגיבה אליהם, אלא באה אליהם ואומרת – תקשיבו, יש לי מדיניות, כך אני רואה את זה, אלה הדברים. חלק יאהבו את זה יותר, חלק יאהבו את זה פחות, זה בסדר גמור, אבל זאת התפיסה. באותו רגע העיר יכולה לבוא ולהגיד – ואני לא לבד. אתם מתאמצים יחד איתנו. אתם רוצים עיר נקיה – מעולה, אנחנו מנקים, אתם איתנו. וכן הלאה וכן הלאה. אנחנו רואים שבערים, ככל שעיר נותנת יותר שירותיות, כך התושבים נכנסים לזה והופכים להיות שותפים ולא מתנגדים. זה אתגר מאד לא פשוט ואני חושבת שזה אחד האתגרים המרכזיים. התמונה כאן זו תמונה של ה- high line בניו יורק, שזה פרויקט בפני עצמו, אני חושבת שנתתי לכם את ההרצאה הזאת. ואם לא, אז תבקשו, אני אשמח תמיד לספר עליה, תשאלו אחר כך. אני לא אכנס לזה. אבל אני רק אגיד שמי שהוביל את השינוי הגדול בדרום מנהטן היה הקהילה. והקהילה בעצם עד היום מטפלת במקום, ואתם רואים, מערכת החינוך מטפלת בגינות, מה שקורה גם דרך אגב ברמת גן, בקטן, בקנה מידה רמת גני, אבל בהחלט קורה ומעניין.

אחרון אחרון – ניהול. אני יושבת עם עירייה בסופו של דבר, יש פרק שלם על העירוניות הניהולית, ניהול העירייה. העיר מובילה מאד, ובאמת, מאז שהתחלנו לדבר על זה ועד היום קרו הרבה דברים כבר בניהול עירוני חכם. מאד מעניין. אתם יכולים לראות את כל ההמלצות. אני לא אקריא את כולן. אני אכנס יותר לזה שאני רוצה להגיב דווקא בעיקר על עיר חכמה, כי עיר חכמה יכולה להתנהל כשיש לה אסטרטגיה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רונית, כמה זמן רק עוד?

<u>ד"ר רונית מרטון דוידוביץ:</u> 3 דקות.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

ד"ר רונית מרטון דוידוביץ: כשיש לה אסטרטגיה היא יכולה לבוא ולהתנהג עיר חכמה. יש לה יעדים, יש לה מטרות, יש לה כיוונים, יש לה מה למדוד, למה להתייחס. אחרת עיר חכמה זה לירות באוויר, זה נורא נחמד, זה גימיק. וברגע שעובדים על פי שעון אסטרטגי ומתחילים לבדוק את עצמנו ולראות אם אנחנו בכיוון. דרך אגב, אני מוכרחה להגיד לכם שעשינו את זה כבר משנת 2016 ל-17, התחלנו לבדוק כמה דברים, סביב הקהילתיות, סביב שיתוף, כמה באים להשתתף, כמה מגיבים. תקשיבו, אין, זה מתחיל, הדברים האלה נותנים את התהליך שלהם ורואים את זה כבר, לא סתם התמונה הזאת פה, אנחנו בהחלט רואים בזה מרכיב מוביל.

אני חושבת, אני מאד התרגשתי לקראת היום. אני חושבת שעשינו איזה שהוא מהלך, אני באמת עובדת אי אלו שנים בנושאים האלה, אנחנו עשינו פה מהלך מאד מעמיק, מאד אמיתי, עם כל היחידות. ובאמת, להגיע ככה לשלב הזה למועצה ושתתנו לי לדבר ולהציג לפניכם, זה מרגש אותי ואני רוצה להודות לכם. תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

מר שמואל לרמן: יופי. תודה רבה. אני מניח שכל אחד מאיתנו ירצה לומר כמה מילים. אדם ראשון. נתחיל מאדם ונמשיך.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה, ד"ר רונית דוידוביץ, אני מתנצל מראש, כל מה שאומר בישיבה זו לא בא חלילה לפגוע בך או בתוכנית שהצגת לפנינו.

התוכנית הגרנדיוזית הזו, שעל פי דברייך הכנתה היא מהלך מכונן של הגדרת הקוד הערכי העירוני, אולי נכתבה עבור עיר אחרת ובוודאי עבור ראש עיר אחר. שהרי ערכים הם הדבר האחרון שהוא יודע לשמור. האיש אינו יודע לכבד שום הבטחה. הוא הבטיח על ידי שליח שאם נאפשר לו לאשר נושאים תקציביים, לרבות התמיכות, הוא יאפשר לנו לקיים החודש ישיבה שלא מן המניין. אך מיד אחרי האישור, את הבטחתו הפר. מי שלא יודע לקיים הבטחות, שלא יצפה ממני להנחות.

הישיבה הזאת כונסה לא מתוך כבוד לתוכנית, שהרי היא כבר הוצגה ונדונה, אלא במטרה אחת ויחידה – לטרפד ולמנוע מחברי האופוזיציה להעלות הצעות החלטה שאינן מוצאות חן בעיניו. החזון אינו אלא בלון, מלא אוויר של מילים נפוחות. אני מצטט:

העיר רמת גן תקדם איכויות המשלבות סינרגיה בין חיוניות עירונית אינטנסיבית, בדגש של צירים מטרופוליטניים ומרחבי טרמינל לבין פיתוח שכונתיות אינטימית וכו'. כאשר את מדגישה את חשיבות ערך השקיפות, את ודאי לא מצפה שראש העיר הזה יקיימה, שהרי אינו לרוב השאילתות, מצנזר את פרוטוקולי ההנהלה שחלילה לא נדע את דעת חבריו להנהלה. מה שמאפיין את התנהלותו היא אטימות ולא שקיפות.

המטרות שהוצגו הן אוטופיה. למשל, הטמעת תהליכי שיתוף עם הציבור. אצלו הם הפכו כלי שיווק לקראת הבחירות. הוא אינו מוכן לשמוע שאלות, פרט לאלה המוזמנות. למשל, הובלת התחדשות עירונית תוך שמירה של ייחודיות שכונותיה לטובת חיי כלל הקהילה והמרחב הסובב. תסתכלו איך שומרים על איכות חיי תושבי שכונת חרוזים, ועוד היד נטויה להרס השכונה.

בגלל קוצר הזמן המוקצב, אתרכז רק ביעדי אגף ההנדסה. במדד היעד כתוב – תכנון מוביל בנייה ולא בנייה יוצרת מציאות תכנונית. אבל מה לעשות? בונים ללא הכרה ותכנון, ויוצרים מציאות שקשה לחיות עמה, ולפעמים גם תכנון לקוי, כמו השיקוע בכביש רפאל איתן הפוגע במשאבים העירוניים ובחיי התושבים. מדד יעד אחר – פריסת מבני ציבור יעילה, המנצלת משאב הקרקע באופן מיטבי, תוך הכנת מסמך על ידי אנשי מקצוע. אבל אין קרקע, אז מה יעשו אנשי המקצוע, ילבינו שטחים חומים? בינתיים תוקעים את גני הילדים במקלטים, ואפילו ניסו במוזיאון. רק אתמול הציעו המהנדסת ויו"ר ועדת תכנון ובנייה כפיתרון למצוקה לבנותם בשכונות של וילות עבור ילדים משכונות אחרות, כמובן כדי לשמור על חיים אינטימיים של התושבים. הוצע לשנות את המגבלות של מספר ילדים מ-20 ל-40. לבטל את הדרישה לקיר אקוסטי בבית דו משפחתי. ביטול הצורך בהכנת תוכנית פיתוח ובה סימון עצים בוגרים. ביטול החובה להסדרת מקום להורדת והעלאת נוסעים כתנאי להיתר. אתם מבינים? תמיד יגידו שראש העיר הקודם אשם. הוא אמנם דלדל את משאבי הקרקע, אבל הנוכחי חיסל אותם לחלוטין. הוא פוגע באיכות חיי התושבים. יש לראש העיר יועצים ותוכניות למכביר, אך מה עם היישום בעיר? האם נבנה בית ספר אחד בעיר, חוץ מבספארי. בינתיים מוסיפים כיתות, לרבות קרוואנים, לבתי הספר הקיימים, על חשבון שטחי החצרות, והילדים ייצאו להפסקות במשמרות. האם נבנה חניון תת קרקעי אחד בעיר? תוכניות יש

בשפע. אין ראש עיר שאינו מגדיר את החדשנות כאחד הערכים שלו. הוא מדבר על חדשנות ניהולית, טכנולוגית ועוד. איך עושים זאת? שוכרים יועצי חדשנות. שואפים להטמיע אותם כשיטה וקוראים לעיר עיר חכמה. המחקרים מראים שאף שהחדשנות היא מנוע צמיחה, הסיכוי לישמה באופן משמעותי נמוך מאד. ראש העיר, בהשתמשו במילה חדשנות, יוצר ציפיות לקראת הבחירות, שאין להן בסיס, הן בזבוז זמן ארגוני וכספי ציבור חסרי תוחלת.

לסיום, כתבת מילים נפלאות, שאולי אם תוחלף ההנהלה הזאת, חסרת המעוף וכושר הביצוע, אפשר יהיה לשנות את התפיסה המדגישה איכויות של צמיחה ושילוב של מורשת המקום ונכסיו לבין עתידו. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה. אריה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> התוכנית הזאת החזירה אותי ב-"דה-זיאוו" 10 שנים אחורנית, בקדנציה הראשונה שהייתי פה. יחד איתי גם אדוני ראש העיר ישראל, היה שותף. הוצגו פה דברים מאד יפים. נעשה פה תחקיר. שאלה לי – כמה שבילי אופניים יש בעיר? אני אעזור לך – יש שביל אחד, מצומת רמת אפעל עד תל השומר. זה השביל היחידי, שאם לא הייתי גם משגע את צבי בר, גם את זה לא היו עושים. אדוני ראש העיר, אתה מכהן, אנחנו דיברנו על שבילי אופניים כבר בקדנציה הקודמת, אתה מכהן 3.5 שנים, אף שביל אופניים, או אפילו סימונים. אנחנו מדברים על השביל הירוק בתוכניות ארציות. אני כנציג הירוקים, יחד עם ד"ר אבי ליליאן וכל הירוקים, לחצנו שיהיה שביל ירוק שיחצה מהפארק הצפוני עד לפארק הלאומי. מפארק הירקון עד הפארק הלאומי. בתוכניות ארציות הושקעו מיליונים, כולל תכנון שבילי אופניים. ושום דבר. היום ראש העיר מכהן כבר 3.5 שנים, אפילו מדרכה אחת לא סומנה, אפילו שביל אחד לא נבנה. השביל היחידי שנבנה זה בגלל שהיו צריכים להרחיב את הדרך לתל השומר ואני לחצתי, אז באמת עשו גם שביל אופניים. התוכנית המקורית היתה שהשביל הזה יתחבר עד תל אביב, כל אלוף שדה ודרך השלום. אני רוכב אופניים. אני אחת לשבוע רוכב כ-40 ק"מ, בתוך תל אביב, תתפלאו, בתל אביב עצמה יש 368 ק"מ של שבילי אופניים. ותאמינו לי, העיר מורכבת, מסובכת, לא פחות מרמת גן. ולבוא ולהצהיר – אין, אי אפשר, ולדחוק את האופניים. השביל הירוק הזה יכול להיות מקסים, לשרת את תושבי רמת גן. תוכניות רבות יש והתוכניות מצוינות, גברתי, הצגת אותן יפה מאד. אבל נשאלת פה השאלה – מה הביצוע ואיך ניתן לבצע אותן? הביצועים חלשים מאד עד גרועים, וזה מוכח. רוב השטחים הירוקים הפכו למגדלים.

אני זוכר את ילדותי ברמת גן, שהכול ירוק. רוב הגנים ננגסו על ידי בניינים. המרחבים הציבוריים צומצמו. התוכנית יפה, תוכנית אדירה, נשאלת השאלה – איך מיישמים אותה? ולפי דעתי, כשלנו ביישום שלה. אני אומר כשלנו, כי אולי לנו גם יש חלק בזה, כי אולי אם היינו לוחצים יותר, אולי היה הולך משהו לכיוון שבילי אופניים, שבילים ירוקים, רווחת תושבים, בתי ספר חדשים. כל מה שהוזכר בתוכנית מקסים, אבל הביצוע הוא מאד מאד כושל. הוא מאד מאד כושל.

<u>מר ליעד אילני:</u> המגרש כדורגל בעמידר.

<u>מר אריה מזרחי:</u> כן. גם היה לנו אצטדיון לאומי שמשום מה הולכים למחוק אותו.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, בעמידר, המגרש כדורגל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אריה, דקה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> עזוב את השביל ברמת עמידר, נו, בחייך. רבותי, המון המון מחדלים, ברצינות, המון המון מחדלים. בואו נעשה חושבים. עברו 3.5 שנים, ישראל ידידי, לא נעשה כלום, אפילו ציור של אופנים אחד על מדרכה לא ראיתי. ותאמין לי, אני רוכב כל שבוע 40 ק"מ בתל אביב. יפה ציינת שאנחנו סמוכים לתל אביב, הלוואי והיינו מסופחים לתל אביב בנושא של גנים, מרחב ציבורי ואופניים. יוצא לי לעבור כל יום בתחנה המרכזית הישנה. מישהו היה שם לאחרונה? לא, אבל יש לי לספר לכם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אריה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> תיכף. דקה. כל דרום תל אביב וכל המקומות שהיו מוקדים של זנות והזנחה וזה, תיגשו לשם, תראו היום. בתחנה המרכזית הישנה יש גן ציבורי נפלא והוא הוקם תוך פחות משנה. פחות משנה. הייתי רוצה לראות את החזון הזה בעירי רמת גן, אבל לצערנו הרב, אם לא תהיה פה התאוששות והתעוררות לכיוון, אז באמת חבל על כל

ההשקעה. כמו שאמר אדם, כל זה תוכנית, זה בלון, ואני מקווה שזה לא יהיה,

מר שמואל לרמן: תודה רבה. שולמית.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה להתייחס ספציפית לדברים שאת אמרת, ד"ר רונית מרטון. קודם כל, התוכנית מהממת ומרשימה, והלוואי והיינו יכולים ליישם חלקים רבים ממנה. והייתי רוצה לדעת מה פרק היישום בה, כי באמת חסר פה איזו שהיא טבלה של מה עושים מחר בבוקר. אנחנו פה בשביל לעבוד, אנחנו לא פה בשביל לתת רק רעיונות וחלומות באספמיה, והמטרה שלנו זה לבצע מחר בבוקר משהו מתוך התוכנית הזאת. השאלה אם יש עוד שקף אחד שאומר מה היעדים האופרטיביים שמחר בבוקר אנחנו מתחילים ליישם אותם, במידה והמועצה מחליטה ליישם את התוכנית. אני מבינה שזו תוכנית שהיא ברמת חזון, היא לא ברמת ביצוע כרגע, נכון? אז מה מתוך זה מבוצע ומה מתוך החזון היפה הזה אנחנו רוצים לבצע או לאשר? ראיתי שלקחת, אני לא יודעת אם את התייחסת, למדריך לתכנון סביבתי של החברה להגנת הטבע והגנת הסביבה, חלקים ממנו בטח נכנסו לפה, הייתי רוצה לדעת איזה עקרונות מתוך המדריך הזה נראים לך מתאימים לרמת גן ולשמש כמצפן לשאר התוכניות, כולל תוכניות של כל ההתחדשות העירונית שייכנסו כחלק מתנאים בסיסיים להתחדשות עירונית. בזה אני אסיים. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה. ליעד, אתה רצית?

מר ליעד אילני: אם אתה מתעקש.

מר שמואל לרמן: לא, נדמה לי שהצבעת. רועי. תן לרועי. רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: לצערי נכנסתי מאוחר, אני מצטער אם אני אחזור על דברים שכבר נאמרו. אני חייב לומר לכם שעצם הכינוס של הישיבה הזו הוא בושה עבורכם, לא עבורנו. מדברים פה על תוכנית אסטרטגית. ההצעות שחברי האופוזיציה העלו, יש בהן הרבה יעדים

אסטרטגיים לעיר רמת גן בהמשך, ומתוך פחד, אין לי מילה אחרת, שלך מר זינגר, מלבוא ולדון, לומר, עכשיו יש גם מצלמות, אז לומר לציבור – שמעתי את ההצעה הזו והזו ואני מסרב כי כך וכך וכך. כי זה לא תקין, כי אני ראש העירייה – זה בסדר לומר את זה, זה בסדר לנהל דיון. אתה פשוט משכת את השטיח ולא מתקיים דיון. וזה מה שאתה עושה כל חודש, ישיבה שלכם שלא מן המניין. התוכנית הזו היום, שהיא תוכנית, ד"ר מרטון, תוכנית מאד יפה ומרשימה ואני מצטער שאת צריכה לשמוע פוליטיקה בתוך התוכנית המאד מקצועית שעשית, אבל אנחנו פה בתוך בית פוליטי, אני יודע שאנשי המקצוע לא נהנים מזה, אבל זו ההזדמנות שלנו לדבר היום. פשוט, כשאתם מורידים הצעה, כמו העברת, קראתי פה משהו, איך קראת לזה? המשפחה במרכז. שזה משהו שאותי מאד מעניין. זה יעד אסטרטגי שאני רואה אותו בעבור העיר רמת גן, שבאמת המשפחה במרכז. מבחינתי המשפחה במרכז זה בוא לבדוק שהאחריות הפדגוגית על הצהרונים והמועדוניות לא תהיה בידיים של מפעלי בית עמנואל אלא תהיה בידיים של אגף החינוך. כמו שעשה ראש עיריית גבעתיים, מבלי להזדקק לשירותי משרד לייעוץ אסטרטגי כה מכובד. והעליתי הצעה כזאת. יש פה גם הצעות נוספות של החברים, פשוט כבר נדחו כמה פעמים, אז סליחה אם אני לא זוכר, אבל אין פה איזה, לא הצעות קנטרניות, הצעות שכל כולן אסטרטגיה יישומית. זה ההבדל בין אסטרטגיה לבין אסטרטגיה יישומית. אתה פשוט לא מקיים דיון. אני רק מציע לך, וזה בסדר, בסדר כמו שאתה נוהג, זכותך, אבל אל תשתמש בכל מיני ביטויים שהם עלבון לאינטליגנציה של התושבים ושלנו, כמו דלת פתוחה, כמו שקיפות, כמו דמוקרטיה. אני למדתי אזרחות בבית ספר שאדם קניגסברגר היה המנהל שלו, אני מאד מאד מקווה שלא היתה לך נגיעה פדגוגית ללימודי האזרחות בתיכון בליך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תראה איך הוא מקשיב לך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני בטוח. הבעיה זה היישום.

לגבי התוכנית – כמו שאמרתי, המשפחה במרכז, חסרים לי נתונים, אני מתחבר למה ששולמית אמרה, יעדים יותר נכון לקרוא לזה, איך הופכים את זה באמת ממסמך אסטרטגי אוטופי למסמך אסטרטגי יישומי. זאת אומרת, אותי מאד מעניין לדעת איפה תהיה רמת גן ב-2020, ב-2030, ב-2040. כמה תלמידים יהיו בכל כיתה? צריך לשים את זה מבחינתי פה בתוכנית אסטרטגית, כמה תלמידים יהיו בכל גן ילדים? נכון שאפשר להסתכל על זה גם כחלק מתוכנית אב, אבל זה הכול כפוף לתוכנית

האסטרטגית. גינות ציבוריות – כמה שטחים ירוקים יש וכמה שטחים ירוקים אנחנו רוצים שיהיו – ולפרט, ולפרט איך אנחנו למעשה מיישמים את זה.

הצגת את מה שקשור לניהול עירוניות חכמה. אפשר הרבה לדבר על עיר חכמה, אבל עיר חכמה מתחילה בעירייה חכמה. ועירייה חכמה זו עירייה שיודעת לנהל את עצמה במנגנון שהוא יעיל. כשאנחנו מסתכלים על פילוח התקציב השוטף ועל חלק הפעולות אל מול חלק ההוצאות, אנחנו רואים שינויים בשנים האחרונות יותר ויותר לכיוון חלק ההוצאות, מה שאומר שהיתה פגיעה בשירות לתושב, היתה פגיעה בפעולות, והיתה עלייה בהוצאות. זה נכון שהיו כל מיני הסכמים של משרד האוצר וכו', אבל דיברו פה בישיבות קודמות שלא מדובר רק על זה ויש באמת תוספת של הרבה מאד תקנים. אותי מאד מעניין לראות בתוכנית אסטרטגית האם בשנת 2040, שאנחנו הולכים לדור מאד מאד, אנחנו כבר בדור מאד מאד טכנולוגי, אבל אנחנו הולכים וממשיכים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, דקה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אין בעיה. היום כל שירות לקוחות, call center של כל חברה עסקית יש לו אפשרות לעשות צ'אט. אני אומר, לאט לאט הולכים ומצמצמים את נציגי השירות. אני לא אומר חלילה שצריך בשלב זה לוותר. ב-2040, האם אז התקציב השוטף של עיריית רמת גן, אנחנו נראה עלייה בסך הפעולות, אם אני זוכר נכון, מ-56% מהתקציב השוטף, נראה עלייה ל-80% בתקציב השוטף או 75% בתקציב השוטף, כי הטכנולוגיה מאפשרת את זה, ואיך אנחנו נערכים לזה גם.

זהו, אני חושב שנגעתי בהכול. כמו שאמרתי, זה דברים שהם באמת יפים. אמר פה מישהו, אני חושב שרועי אמר, שכל אחד רוצה תשתיות, אבל איך? מה? איך תיראה העיר? אני אשמח לראות מפה, אני אשמח לראות בעיקר בכל מה שקשור לחינוך – כמה תלמידים אנחנו רוצים שיהיו בכל בית ספר, בכל גן, כמה עובדי עירייה יש היום, כמה עובדי עירייה יהיו עוד 20 שנה, ומה סך ההשקעות במשפחה רמת גנית ב-2017 ומה יהיה סך ההשקעות במשפחה רמת גנית ב-2020, 2030 ו-2040.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה. יופי. שלום, בבקשה.

עו"ד שלום לוי: ערב טוב. למדתי את התוכנית ששלחו לנו הביתה לפני כמה ימים ושמחתי באמת על התוכנית. התוכנית הזאת, כמו שהיא מוצגת, היא למעשה תוכנית מגירה. בדרך כלל, בהרבה הרבה מקרים, התוכניות האלה סופן שהן נשארות במגירה. אני לא מאשים אותך חלילה, כי תוכנית אסטרטגית, אם היא לא מלווה באבני דרך, באבני זמן, בסעיפים תקציביים, במקורות לתקציב, על חשבון מה, או אם אנחנו רוצים מיד להתחיל וזה יבוא על חשבון סעיפים אחרים – את זה אני לא רואה פה. ככה שכתוכנית תיאורטית היא יפה, ואם תיקחי את החוברת הזאת ורק תשני את השם שלה למעלה, במקום עיריית רמת גן תרשמי עיריית כרמיאל, זה יהיה בדיוק אותו דבר, או עיריית טבריה, שהיא ותיקה כמו רמת גן. אין פה משהו שאנחנו יכולים להצביע עליו שאנחנו מקבלים את התוכנית האסטרטגית. ואני מבין שהכוונה פה היא בסופו של דבר להצביע – האם אנחנו מקבלים את התוכנית או לא. אני בטוח שכל חברי המועצה פה שישנם, וגם כאלה שלא נמצאים, הם בעד התוכנית הזאת. אבל, בשביל שתהיה יישומית כמו שאמרתי, אנחנו צריכים את העורקים של התקציב, מאיפה זה מגיע, את החזון. ואני מאד מקווה שראש העיר והצוות שלו יביאו בזמן הקרוב את מה שבאמת משלים וישלים את התוכנית הנפלאה הזאת. תכנית יעדים ברורה, אבני דרך, תקציב ולאיזה חזון אנחנו רוצים לראות את העיר. באופן כללי, התוכנית היא נהדרת ואנחנו כמובן בעד. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: שלום, תודה. רועי.

עו"ד רועי ברזילי: לנון אמר שהחיים הם מה שקורה בזמן שמתכננים תוכניות. זה בדיוק מה שקרה.

מר אביהוא בן משה: דווקא לנון? אולי משה רבנו?

עו"ד רועי ברזילי: לא. לנון אמר את זה. לפחות אני, החל בערך מהחצי השנה הראשונה שאנחנו בקדנציה הזאת, זאת אומרת, לפני כמעט 3.5 שנים, שמענו על התוכנית האסטרטגית, נפגשנו אז באותו סיעור מוחות בבית דורון במקלט ודנו בתוכנית האסטרטגית שהפכה מהר מאד לסיעור מוחות ומשם צמחנו. התוכנית האסטרטגית, פחות או יותר בנוסח הזה, הוצגה בפני הנהלת העיר לפני למעלה משנתיים בפעם הראשונה, והוצגה אחר כך שוב פה במועצת העיר לפני שנה, קצת יותר משנה. ואנחנו עדיין

נמצאים בשלב הרעיוני, האסטרטגי של התוכנית. ובזמן שאנחנו, את מתכננת שכונות ומרכזים קהילתיים ואת השכונות במזרח שעדיין לא נבנו, אנחנו יושבים כל יום ראשון בוועדת בניין עיר ועושים עשרות דברים שמנוגדים לכל מה שאת אומרת, לכל התוכניות שאת מדברת עליהן, מנוגדים בתכלית הניגוד. אף נציג של התוכנית האסטרטגית הזאת לא בא ויושב בוועדת בניין עיר ואומר – רבותי, אתם פועלים בניגוד למה שאתם עכשיו מאשרים, או שקודם אישרתם. איזה תוכנית אסטרטגית מתיישבת שהטאקטיקה כל היום סותרת אותה? כל היום. לא פינות ירוקות, כי יש מקלטים על כל שטח המגרש. לא מגרשים אחוריים שיוצרים קהילה, כי אין לנו מגרשים פנויים. לא גני ילדים של 30 ילד, כי אישרנו היום, אתמול למעשה בוועדת בניין עיר, גן ילדים של 40 ילד. איך כל התוכנית האסטרטגית הזאת מתיישבת שכל הטאקטיקה סותרת אותה במהות? מבלי לפגוע חלילה בחשיבות של התוכנית הזאת. כל יום ראשון שעובר, התוכנית הזאת הופכת להיות פחות ופחות ממשית, והיא כתובה על הנייר כאות מתה. והכסף שנותנים לך, ואני מתנצל, את צריכה ואת זכאית לקבל אותו במלוא החסד על העבודה שאת עושה, הוא לא יהיה שווה כלום והוא יירד לטמיון, כי אנחנו לא יודעים, אתם לא יודעים לתכנן. לא צריך להיות חכם גדול או ידוען גדול בתחום של תכנון עיר כדי לדעת שאני לא קובע כמות אין סופית של דירות מבלי להתחשב בתשתיות. זה היה נכון אולי בתקופה של ג/30/א/1, שמרבית חברי המועצה פה הותיקים תמכו בה ואמרו – נכון, לא משנה. אבל מאז השתנו דברים. ברור שצריך לשים לב לתשתיות. זו לא שאלה. אבל אנחנו כבר אחרי 3.5 שנים שהתוכנית הזאת באוויר והסיפורים על תוכנית אסטרטגית קיימת. אני מצפה שאנשייך, או לפחות האנשים שאמורים להוביל את הרעיון של האסטרטגיה יירדו לרמת השטח כבר, יישבו בוועדות, יישבו בוועדות רישוי עסקים, יישבו בוועדות תכנון ובנייה, יישבו בוועדות מכרזים, יעקבו אחרי מה שקורה בעיר הזאת בזמן שאנחנו מתכננים את התוכניות האלה.

רבותי, אני אומר את הדברים האלה, אני אומר באמת מדם ליבי. הסיפור הזה שאנחנו צריכים להביא את ישיבת המועצה הזאת בכל מחיר, אנחנו יכולים לעשות שחזור כמעט מדויק. אני לא חושב שהמצגת הזאת השתנתה בהרבה מהמצגת שהוצגה פה בפעם הקודמת, בהנהלה ובמועצה. יש עוד כמה, אני מניח שיש כמה סגמנטים שהשתנו והתקבעו ונהיו יותר ברורים והכול, אבל עדיין התוכנית הזאת מרחפת מעל הכול. מרחפת ואי אפשר לתפוס אותה. צריך להוריד אותה לקרקע. צריך לזרוק את האנשים לתוך הוועדות ולקבוע את הדברים. וגם כאן, גם כאן, בזמן שאת מתכננת חניונים ציבוריים, מתכננים אני לא יודע מה, מי שקרא את הכתבה בגלובס, לפני שנתיים חתמה העירייה, נתנה העירייה טופס 4 לבניין שהיה

אמור להיות בו חניון ל-245 חניות ציבוריות, ומישהו שכח שיש לנו הסכם עם אותו בניין שנקבל 245 חניות. אז במשך שנתיים הם גבו מהתושבים 100 שקל לחניה, כי הן חניות ציבוריות לשיטתם. אז בזמן שאנחנו מתכננים תוכניות אסטרטגיות גדולות, החניונים שהיו אמורים להיות בבעלותנו, באמצעות תוכניות שכבר קיימות, לא תוכניות שצריך להמציא אותן, תוכניות קיימות, מישהו מפקיר אותם. אז תפסיקו לספר סיפורים על תוכניות אסטרטגיות. תסתכלו, ישראל, תסתכל במה שיש לך ביד. זה לא קדנציה של בר, זו הקדנציה שלך שהפקירה את האינטרס הציבורי. הציבור היה צריך להילחם ולהזכיר לך שיש להם 245 חניות שלא נוצלו?

אז רבותי, אפשר לקבל את התוכנית הזאת, זה לא כל כך משנה כן או לא, וכבר עשיתם ישיבת מועצה כדי לעשות את הדברים האלה, אז נקבל את התוכנית. אבל אני מבטיח לכם שנחזור גם בעוד שניים, הקדנציה נגמרת, והקדנציה תיגמר והיא תסתיים, ולא תהיה עוד קדנציה כזאת. אז כמו בכל דבר, המחזור הכלכלי מתואם למחזור הפוליטי. ומתי שמסתיים הכסף, מסתיים גם השלטון. וזה מה שיקרה כאן – כשיסתיים הכסף לתקצב את התוכנית הזאת ומי שמוביל אותה, היא לא תיושם והיא תהיה אות מתה בתוך הסיפור הזה. אם אנחנו רוצים ליישם אותה, מחר בבוקר תרדו לוועדות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בבקשה, אדוה.

<u>גב' אדוה פולק:</u> אני רוצה ללכת טיפה אחורה. אנחנו קיבלנו את הנהלת העיר לפני 3 שנים. התחום המקצועי שלי זה שיווק, שיווק של חברות בינלאומיות, שיווק. היה מאד מאד קל לראות כשאתה מגיע לניהול העיר שהעיר פועלת בלי תפיסה שיווקית, בלי תפיסה מיתוגית, בלי תפיסת זהות ובידול כשהיא פועלת במרחב שלה. ואחד הדברים הראשונים שאנחנו ניסינו לזהות או לזקק, זה את ה-DNA של העיר מטה, לשורשים שלה, כי זו עיר שהיא כמעט בת 100. ומצד שני, לבוא ולראות מה אנחנו רואים או איך אנחנו נראה את העיר במנדט שניתן לנו וכמובן ב-10-20 שנים הבאות, כי זה התפקיד שניתן לנו.

אנחנו פעלנו בכמה מישורים: קודם כל, ניסינו לזקק ברובד המאד מאד בסיסי את דפוסי הפרסום, לבנות איזה שהוא גריד פרסומי, לזקק את הסמל הסטטוטורי, שרק בלשכת ראש העיר כשאנחנו נכנסנו לשלטון היו 3 או 4 דגמים שונים בתכלית השינוי, בצבעים שונים, בצורות שונות. עבר כל

מיני וריאציות של כל מיני דפסים וזה. עבדנו על זיקוק הסמל הסטטוטורי, עוד לא לוגו, סמל סטטוטורי.

מר אדם קניגסברגר: איזה דברים חשובים.

גב' אדוה פולק: אתה יכול ללעוג.

מר ישראל זינגר: לא להפריע.

גב' אדוה פולק: אני לא לעגתי לך. תכבד.

מר ישראל זינגר: תמשיכי.

גב' אדוה פולק: בנינו איזה שהוא גריד פרסומי, כדי שכל החומרים והתכנים שיוצאים מהאגפים השונים של העירייה יישאו את אותה תבנית.

בנוסף, פעלנו וניסינו לחקור איך או לחשוב מבחינה אסטרטגית לאפיין את העיר. ובקטע הזה נבחרה רונית דוידוביץ. התוכנית הזאת היא לא תוכנית מגרה, היא לא תוכנית ליופי. התוכנית נבנתה כתהליך במשך השנתיים האחרונות, יחד עם צוותים בתוך האגפים השונים, יחד עם מנהלי האגפים, יחד עם מנהלי מחלקות, יחד עם נציגים בכל הרבדים השונים של העובדים. התוכנית כל הזמן עברה fine tuning והתוכנית כבר מיושמת בחלקה. כל תפיסת העולם שמדברת על העיר, עם שני מרכזים – מרכז סגול עסקי, שהמהות הבסיסית שלו זה הבורסה ורחוב ביאליק, מקבלת תנופה ופיתוח והתייחסות מאד מאד ספציפית לפיתוח של האזור הזה. המרכז השני שהוא המרכז הירוק, שהוא לא ליבו של הספארי, הפארק הלאומי, החווה החקלאית, כל המתחם הגדול הדגול הזה, הנכס הענק הזה שיש לעיר, זוכה להתייחסות ספציפית, כאשר חלק מהתוכנית האסטרטגית מדברת על מרכז ירוק שמתחיל בדרום העיר, במרכז שלו זה הפארק הלאומי, ועובר עם זרועות ירוקים עד לצפון העיר, עד לפארק הירקון בצפון העיר. זה נראה חלום, זה נראה פנטזיה, אנחנו עובדים כשזה נר לרגלינו. אם אנחנו היום בונים פרוגרמה, אנחנו עובדים לטווח קצר וטווח ארוך. אנחנו עושים דברים להיום, למחר ולמחרתיים, ועושים דברים ל-4, 5, 10 ו-15 שנה

קדימה. אם אנחנו היום יושבים במקביל לפיתוח עכשווי של המתחם הירוק, אנחנו במקביל עובדים על שינוי של הכניסה לספארי, עובדים לכתיבת פרוגרמה לכל המרחב הירוק כאיזה שהוא מכלול של גורמים שעובדים במרחב, ליחסי גומלין – דבר שבחיים לא היה ביניהם, לאיתור צרכים ושימושים של כל אחד ואחד, כדי לבנות באמת את המחר מתוך חשיבה ולא מתוך איזה פלסטרים שמודבקים, על זה אנחנו יושבים.

מתוקף אותה תפיסה, עובדים על פיתוח ואדי כופר, כשבעצם צריכים לנצל שבילים ירוקים מהמרכז הירוק עד לצפון. שבילי אופניים, יש באמת את השביל בתל השומר, יש שביל קטן בבורסה, יש את השביל ברזיאל שאושר על ידי משרד התחבורה, עבר את התקצוב והוא צריך להיכנס לעבודה, כמעט במיידי, הוא ייכנס אחרי שתאגיד המים גומר לחפור שם את היסודות. אנחנו מאמינים שזה יהיה לקראת אוקטובר. יש עוד שביל אופניים שאושר ותוקצב על ידי משרד התחבורה, זה השביל של אלוף שדה. גם זה לא בכדי, ממשיכים לעבוד על תוכניות לשבילים נוספים. זה הכול תהליכים, זה לא במטה קסם. עובדים על זה. זה דברים שלוקחים הרבה זמן, אבל אנחנו עובדים על זה. זה בקטע של שבילי אופניים וואדי כופר, כל הפיתוח, כל היוזמה וכל הרעיון, ובאמת מנסים גם לפתח, על חיבור חדיש או איזו שהיא בשורה של השכונות המזרחיות לעיר, לחבר אותן להמשך העיר.

כל הקטע של כל הגינות בעיר, יש 120 גינות. הגינות, כשאנחנו קיבלנו אותן לפני 3 שנים, הן היו רובן במצב לא מספיק נאות. אנחנו משקיעים הרבה מאד משאבים, הרבה מאד עבודה והרבה מאד חשיבה סביב השיפוץ של הגינות האלה. אני לא מדברת רק על הפארק, על כל הגינות בעיר, כל גינה וגינה זוכה לתשומת לב. זה הרבה עבודה וזה חלק מהתפיסה שבאמת לצד כל כביש סואן יש לנו גינה וצריך לטפח אותה. הרבה מאד מפעילות התרבות מועברת לגינות כאלה, כחלק מתפיסה של שימוש במרחב הציבורי לרווחת התושבים.

עוד דבר שאנחנו כבר לאלתר מיישמים, זה כל הקטע של התייחסות מאד מכובדת לשכונות. אתה אמרת שאפשר לקחת את התוכנית הזאת ולמחוק את הכותרת שלה ולכתוב כרמיאל, אני חושבת שאתה טועה, וטועה בגדול. אם העיר הזאת מאופיינת על ידי זה שהיא קודם כל פועלת כעיר ואחר כך פועלת בצורה מאד אינטנסיבית ברמה השכונתית שלה, אנחנו מביאים את זה לידי ביטוי גם במפגשים שראש העיר מקדם פר שכונה, שהמפגשים האלה זה לא מפגשי סרק, זה מפגשים שנעשים לאחר למידה וכתיבת תעודת זהות פרטית מאד יסודית ומקצועית לכל שכונה ושכונה, וטיפול ברחל בתך הקטנה בכל שכונה, זה דבר אחד. דבר שני, חלק לא מבוטל

ותקציבים לא מבוטלים של התרבות מועברים לשכונה, כתפיסה, זה לא מקרי, ואפשר לראות את זה גם בחוברת הקיץ, כמה מהפעילות העירונית היא באמת קהילתית ושכונתית, וזה לא בכדי, זה לא קורה במקרה. זה קורה כי אנחנו במשך שנתיים כותבים את התוכנית ומיישמים אותה, הלכה למעשה.

בניגוד למה שאמר רועי, לא צריך לשים נציגים של ה ... בתוך הוועדות השונות. מי שכתב את התוכנית, זה נכון, התוכנית נכתבה על ידי גורמים מקצועיים שהם מלווים ועושים עבודה נהדרת, וזה המקום באמת עוד פעם להודות לה, אבל מי שכתב את התוכנית בפועל זה ראשי האגפים וראשי המחלקות והעובדים עצמם. זה לא הוצנח, ניתן לנו מסיני. זה דברים שנכתבו ודברים שרועי בעצמו אמר שכבר לפני שנתיים ישבנו בבית דורון ועשינו קבוצות חשיבה. הוא השתתף בדיון אחד. היו לפחות עשרה כאלה. לפחות עשרה כאלה בהיקפים שונים. אז לא צריכים לשבת עם שומר ראש, צריך להטמיע את זה. זה נכון, זה חלק מהעבודה. לא צריך בשביל זה שום תקציב מיוחד, כי אותם תקציבים של הפעלת האגפים, במקום שיהיו מפוזרים בצורה כזאת, הם מפוזרים בצורה אחרת, מתוך ראייה אסטרטגית ומתוך חשיבה אסטרטגית של העקרונות שאנחנו מטמיעים. אז כמובן שיש עוד דרך ללכת. ואנחנו מפה, ברגע שנאשר את התוכנית הזאת וכמובן תהיה הטמעה, גם בכתיבת תוכניות עבודה של האגפים לשנה הבאה, נעבור שלב נוסף של מיתוג, שלב נוסף של הטמעה של הדברים ואריזה שלהם בצורה יותר מקצועית שיווקית. בהצלחה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה, אדוה. חיים.

<u>מר חיים גלרמן:</u> אני חושב שהתוכנית היא תוכנית יפה, אפילו יפה מאד. כמובן שזה חזון. אבל בשביל לממש חזון אתה צריך תוכנית. אני בטוח שראש העיר גם מבין שהמבחן הוא ביישום והדברים האלה ייבחנו בעתיד. כשיש חזון יש גם מעשה בסופו של דבר. יש כלל בסיסי בכלכלה – עיקרון המחסור – שאי אפשר לעשות את כל הדברים ביחד. אתה עושה דבר אחד ואחריו דבר אחר. כמובן שיש סדרי עדיפויות במהלך השנים. זה לא דברים שניתנים לעשות מיד ועכשיו. אבל, החזון הוא דבר טוב והמבחן כמובן, וראש העיר מבין היטב, יהיה ביישום.

אני דווקא רוצה לשאול פה שאלה את רונית, דבר מאד ספציפי, שלא שמעתי שהיא דיברה עליו – מה ניתן לעשות על מנת למשוך אוכלוסייה לעיר רמת-גן? הרי שיקול מרכזי בבחירת אזור מגורים זה נושא התעסוקה,

כמו פארקים של היי-טק. כמובן שזה צריך להיות גם משולב בעניין של החינוך, ואני חושב שבחינוך עיריית רמת-גן עושה וגם תעשה בעתיד. אז הייתי רוצה לשמוע מה החזון בעניין של משיכת אוכלוסייה לעיר רמת גן בנושא התעסוקה.

מר שמואל לרמן: חיים, תודה רבה. אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה דווקא להתייחס לדברים שאמרו החברים מהאופוזיציה, שלתומי הייתי בטוח שיברכו דווקא על התוכנית האסטרטגית, שלכאורה יש בה איזו שהיא אמירה שכולם פה אמורים לשמוח עליה, אותה אמירה של רונית שהיא דיברה ואמרה שהתחדשות עירונית היא התחדשות,

מר אריה מזרחי: אביהוא, כולנו בירכנו על התוכנית.

מר אביהוא בן משה: אבל זה היה יותר התקפה מאשר ברכה.

מר ישראל זינגר: אל תפריע.

מר אריה מזרחי: לא הבנת את ה'פואנטה' אם ככה.

מר אביהוא בן משה: יכול להיות.

מר ישראל זינגר: אריה, תן לו לדבר.

מר אביהוא בן משה: אני דווקא מעדיף ברכות מסוג אחר. כי היתה פה אמירה מאד נכונה וחשובה ששותפים לה הרבה מהדוברים שדיברו לפני שהם לא נמצאים פה, שדיברה על התחדשות עירונית שזה כבר לא התחדשות במובן של בנייה. זה לא רק בניין חדש, אלא התחדשות עירונית היא בעצם איזה שהוא מושג שהוא נמשך להמון המון דברים, שזה אומר גם ברמת ההתחדשות בגינות הציבוריות, בבנייה הציבורית, בבתי ספר,

בגני ילדים, במעונות יום, בכל מה שקשור לשירותים שהאזרח אמור לקבל. ואמירה כזאת שנשמעה ונאמרה וראש העיר מוביל אותה, לטעמי זו אמירה אסטרטגית חשובה מאד, שהיא בעצם יוצרת פה לטעמי אפילו קונצנזוס, ברמה שלנו כחברי מועצה, כי כולנו רוצים שתהיה בנייה וכולנו רוצים שתהיה התחדשות עירונית, אבל כל הזמן מדברים רק על התשתיות, תשתיות, והדבר הזה הונח על השולחן. אני יכול לומר, אני נורא מצטער ראש העיר שדווקא הדוברים שתקפו לא נמצאים פה, כמו רועי, חבל לי שהוא לא ישמע את הדברים שאני אומר עכשיו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אחרי שהוא אמר לא מעניין אותו.

<u>מר אריה מזרחי:</u> רגע, רגע, אני אקרא להם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה לא מעניין אותו. הוא אמר את שלו.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> חשוב שישמעו את הדברים האלה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אפשר לשאול שאלה לגבי החוברת שפרסמתם? כתבתם פה אירועים בלי שעות. איך אפשר לדעת מתי לבוא לאירועים?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> רציתי רק לומר את הדברים שאתם תשמעו, כי אתם הרי תקפתם את האמירות החשובות שנאמרו פה על התוכנית האסטרטגית, שדיברה על התחדשות עירונית שמשמעותה לאו דווקא בנייה של תמ"א 38 או פינוי בינוי, אלא יש פה איזה שהוא סוג של אמירה כוללת לכל אותם דברים שכולנו מאמינים שאכן צריכים להתממש בתוך העיר עצמה, שזה אומר התחדשות גם של הגנים הציבוריים, גם של מבני הציבור, גם של כיתות,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא תקפנו את זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עזוב.

מר אדם קניגסברגר: אתם קראתם לי.

מר ישראל זינגר: אבל אל תפריע.

מר אדם קניגסברגר: אז אל תקרא לי.

מר אביהוא בן משה: אני קראתי לך, לא הוא, אני קראתי לך. אני ביקשתי.

מר ישראל זינגר: לא קרה כלום.

מר אביהוא בן משה: אדם, היה פה פשוט ויכוח – איך מברכים על זה? יש כאלה שמברכים בצעקות ובקללות, אני טוען שברכה, זה צריך להיות דווקא ברכה מסוג אחר, ואמרתי שאפשר לברך פה על ההתחדשות העירונית, על המושג הזה שנאמר פה שהעירייה מקבלת אותו ואומרת אותו בקול אחד, שההתחדשות העירונית כוללת המון המון פרמטרים ואלו דווקא פרמטרים של בנייה, בנייה, בנייה. זאת אמירה חשובה,

מר ליעד אילני: איפה זה כתוב?

מר אביהוא בן משה: היא אמרה על זה והצהירה. לא היית בהתחלה כשהיא דיברה.

מר אדם קניגסברגר: אביהוא, אתה צודק.

מר ליעד אילני: אני חושב שצריך להיות שלום בעולם.

מר אביהוא בן משה: גם אני. וגם שלא יהיה רעב.

עו"ד רועי ברזילי: ושלא יהיה טרור.

מר אביהוא בן משה: וגם שלא יהיה טרור, נכון, טרור מוסלמי קיצוני. אני רוצה לומר, אחד הדיונים שאני השתתפתי בהם, חוץ מהדיון שנערך בהנהלת העיר, וגם במועצת העיר היה דיון שדיברו, רונית השתתפה בו יחד עם כל המתכננים בשכונות השונות, שזו אמירה, גם היא חשובה, של תכנון שכונתי ולא תכנון כולל ברמת העיר, אלא תכנון באמת שיהיו פרמטרים, אגב, אדם, אתה מהנהן לי ככה בזלזול, אפשר להתווכח. אגב, גם במרכז העיר, לדוגמא, תוכנית שהיתה תוכנית בשכונת אבטליון או על חרוזים, אני גם שאלתי שאלות, לא תמיד הסכמתי לאמירות שהיו, אבל לפחות הם מעלים פה שכונה שכונה, נותנים לה את היחס האישי, ואתה היית עד שדיברו על מרכז העיר שהתווכחנו והתנצחנו שם, אלה בעד ואלה נגד, אלה רוצים פינוי בינוי, אלה רוצים עיבוי בינוי, כל אחד עם התפיסה שלו. אבל יש פה איזו שהיא הסתכלות שונה, חשובה לטעמי, שצריך לברך עליה ולראות איך מקדמים אותה בצורה שתהיה מיטבית.

דיברו על צעדים אופרטיביים, צעדים אופרטיביים, צעדים אופרטיביים, זה נחמד וזה יפה. מדובר פה על תוכנית אסטרטגית, תוכנית אסטרטגית לא בונים ביום אחד. מי שחושב שבנו אותה ביום אחד, אז הוא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לכתוב סדרי עדיפויות.

מר אביהוא בן משה: ברור שיהיו. ברמת ההצגה של התוכנית עצמה כתוכנית אסטרטגית, מי שחושב שהיום יש פה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שומעים את זה כבר לפני שנתיים וחצי.

מר אביהוא בן משה: כן, חברים, אבל זו גם נגזרת, אני רוצה להזכיר לכם, שזה גם מה שכותבת רונית, אבל זה גם אמור להיות מתורגם באגפים השונים, לדוגמא אגף ההנדסה, שהוא האגף שבעצם הוא המוביל ומייצג את הנגזרת המרכזית ביותר, שאנחנו דנים לפני שבועיים או שלוש, דנו בתוכנית שדיברה על שכונת מרכז העיר, על אבטליון והסביבה, לפני זה דיברנו על חרוזים, לפני זה דיברנו על רמת השקמה.

(מדברים ביחד)

מר אביהוא בן משה: כרגע זה מונולוג שלי. תיכף נהפוך את זה לדיון אם תרצו.

מר שמואל לרמן: לא מתנהלת שיחה ביניכם לבין אביהוא. בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נקבל תשובות מרונית?

מר שמואל לרמן: מרונית. היא כתבה, אני ראיתי שהיא רושמת בטלפון את כל השאלות שלכם, די בהתמדה, אני שם לב מהצד.

מר אביהוא בן משה: אני מניח שבאמת האגף המרכזי שיש פה, שהוא אמון בעצם על הביצוע המרכזי, מעבר לאגפים השונים, שפ"ע וחינוך וכו', יש גם את אגף ההנדסה שהוא לטעמי יוביל את הנגזרות האופרטיביות של התוכנית האסטרטגית. כשאני אומר אגף הנדסה, אני מכליל בתוכו גם את אגף התשתיות, אני רואה בזה כמכלול אחד שלם, שהם בעצם החלק הכי אופרטיבי, אגב שבילי אופניים. זה לא יקרה ביום אחד. אני רק יכול לברך רק על העניין עצמו שכרגע מוצגת פה התוכנית האסטרטגית שכולנו צריכים באמת לברך עליה ולראות גם איך מתרגמים אותה וגוזרים ממנה את הנגזרות האופרטיביות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל מה שונה כשבירכנו עליה לפני שנתיים?

מר שמואל לרמן: שולמית, את לא שמה לב? אין לך שיח עם אביהוא. השיח שלך עם רונית.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה להזכיר לך, שולמית, שוב, את לא חברת ועדת בניין עיר אז ככה שקשה לי גם כרגע להתווכח איתך, כי בסופו של דבר, שולמית, בתוך ועדת בניין עיר התוכנית האסטרטגית הזאת נגזרת וכבר דנים בה. אני אומר, יש ויכוחים. אני לא חושב שיש פה איזה שהיא תוכנית שמובילה שכולנו פה אחד,

מר שמואל לרמן: אביהוא, דקה יש לך.

מר אביהוא בן משה: אני הייתי כן רוצה אבל איזו שהיא נקודה אחת שרונית דיברה פה, דיברת על עירייה שירותית. סתם היה מעניין אותי, ואני אשמח לשמוע, מתוקף היותי מחזיק בתיק שפ"ע, אחראי על ניקיון העיר, חיברנו חיבור מאד מאד מעניין בין עירייה שירותית לבין הירתמות של התושבים בעצם שהעיר תהיה יותר נקיה. הייתי רוצה לשמוע מה זה אומר מבחינת עירייה. כשאת אומרת עירייה שירותית, האם ככל שאני אגדיל את שירותי הניקיון בעוד תקנים ובעוד מטאטא מכני, זה יוביל לעיר יותר נקיה? או שחינוך, שוב חוזר לאותה נקודה של החינוך עצמו שהוא בעצם מביא את הלמידה הכי משמעותית,

מר אריה מזרחי: הכול ביחד.

מר אביהוא בן משה: כן. בשביל זה היא דוקטור ואנחנו לא. אשמח לשמוע את התגובה שלך. תודה.

מר שמואל לרמן: תודה. רמי, רצית.

מר רמי פדלון: אני רוצה קצת לעשות סדר בציפיות. תוכנית אסטרטגית היא מצפן. היא כיוון לאן הארגון הזה הולך. זה נכון בגוף עסקי, זה נכון גם בעירייה. מה שאנחנו מגדירים כרגע זה את השאיפות שלנו, את הטיעונים שלנו, את המטרות שלנו. זה לא כרגע איזה שהוא, עכשיו נקבל מרונית איזה שהוא ספר ביצוע איך עושים עכשיו כל דבר ודבר. זו אחריות שלנו. אחרי שהבנו לאן אנחנו רוצים ללכת והגדרנו את המטרות שלנו, עכשיו כל אחד, בגופו שלו, בתחום שלו, צריך לראות איך הוא מתרגם את זה ואיך הוא מביא את זה לידי מימוש. ולכן, יש כאן ציפייה כאילו שהחבר'ה שמכינים את התוכנית יתנו לנו פיתרונות. עם כל הכבוד, זה לא התפקיד שלהם. התפקיד למצוא פיתרונות זה שלנו, של העובדים, של הנבחרים. אנחנו צריכים למצוא את הפיתרונות ואנחנו צריכים ליישם את התוכנית האסטרטגית שכאן הגדרנו לעצמנו, שזה בעצם הכיוון שאנחנו רוצים ללכת. זה איך תיראה העיר בעוד 20 שנה, בעוד 30 שנה. ולא עוצרים, דרך אגב. באף ארגון לא אומרים – רגע, עד שאני לא

אסיים את התוכנית האסטרטגית, אני כרגע לא אעשה כלום. יושב על הגדר וחושב מה אני צריך לעשות ובינתיים אני מדרדר. כי עצירה זה התדרדרות. גוף צריך להמשיך לחיות, צריך להמשיך לתפקד, צריך להבין את הכיוון שלו ולראות שהוא לא עושה טעויות אסטרטגיות או טעויות מהותיות שיפגעו אולי ביעדים העתידיים שלו. אבל בסופו של דבר, גם אם עשית כמה תקלות בדרך, תתקן אותן בהמשך. זו תוכנית ל-20 שנה, ל-30 שנה, זו לא תוכנית לשנה שנתיים. זו לא תוכנית לחודש או החודשיים הקרובים. ולכן, הטעויות הקטנות שתעשה בדרך, תתקן אותן בהמשך הדרך. התפיסה צריכה להיות לאן אני הולך, מה הכיוון שלי, איך אני רוצה שהעיר תיראה בעוד 20 שנה, בעוד X שנים כאלה ואחרות, והביצוע, כמו שאמרתי, זה ביצוע שלנו, וזה מיושם. תתפלאו, זה מיושם. זה מיושם באגפים, זה נכון, זה עוד לא הוטמע לגמרי, אבל זה כן מיושם, אפילו בהנדסה. אפילו בהנדסה יש שינוי גדול מאד במה שקורה היום בהנדסה לבין מה שהיה לפני 3 שנים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמת לאמיתה.

<u>מר רמי פדלון:</u> וזה חלק מהתפיסה של איך אנחנו רוצים לראות את העיר ואיך אנחנו רוצים זה. כן, ואנחנו רוצים התחדשות, חברים, ויש פה כל הזמן דילמה בין ההתחדשות, לתוספת יחידות דיור שמחייבים את זה, לבין השטחים הציבוריים, התשתיות וכו'. נכון. וזו הדילמה שאנחנו חיים איתה. ויש כאלה שחושבים שצריך לקדש את התשתיות ולא לבנות, ויש כאלה שחושבים שצריך לבנות ופחות תשתיות. הכול בסדר. כל אחד בתפיסה שלו. אבל יש כיוון, חברים, יש כיוון, וצריך לברך על זה שמכינים מסמך כזה, שנותן את הכיוון של לאן העיר הזאת הולכת. ואני חושב שבמקום לעקוץ בעקיצות כאלה ואחרות, כאילו זה מתאים לכל עיר או כאילו זה נייר שאין בו שום שימוש, אני חושב שזו טעות. אני חושב שאתם צריכים לברך על זה, כולם צריכים לברך על זה, ולראות שבאמת אנחנו ביחד, אופוזיציה וקואליציה. אגב, לאופוזיציה יש חלק לא קטן בשינויים בהנדסה, אני אומר את זה בגלוי, וזה בסדר. זה בסדר. אני לא חושב שזה רע. אז כן, אז צריך ביחד, לעבוד ביחד, כל אחד בתפיסה שלו ולראות איך מקדמים את העיר לכיוון או למימוש של אותה תוכנית אסטרטגית, אותו חזון שהציגו לנו אותו כרגע, שזה חזון שגובש על ידינו. זה לא חזון שבא מישהו ומוציא לנו מאיזה שהוא מסמך אוניברסאלי שמתאים לכל עיר. יש לרמת גן דברים ייחודיים לרמת גן, יש את השכונות הרמת גניות, יש את האופי הרמת גני, ובהחלט החזון והתוכנית הזאת

מותאמת לרמת גן. ישבו איתנו בלא מעט ישיבות, שהיינו שותפים להן והגדרנו את הכיוונים שאנחנו חושבים שצריך לפתח בעיר. אז אני מברך על זה, וכן, נצטרך לראות איך אנחנו מיישמים את זה ביחד, קואליציה ואופוזיציה, לכיוון הזה. תודה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> כל חברי האופוזיציה אימצו את התוכנית. אמרו לך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה משהו לומר ואחרי זה ראש העיר.

אני דווקא רוצה להסתכל על איזה שהוא פן פרקטי פה. אני הסתכלתי פה, לקחתי מישראל תוך כדי הישיבה את החוברת, שאני מניח שאת מכירה אותה, שנקראת – התוכנית האסטרטגית לרמת גן. הסתכלתי משהו על הנתונים, נכנסתי קצת לנתונים, דווקא בשכונה הקטנה שלי, שנקראת תל בנימין. שכונה מותיקות השכונות ברמת גן, אם לא הוותיקה בהן אחרי אורדע.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לא משנה, לא נתווכח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, לא נתווכח. יש לי איזה שהוא חשש, וזה משהו בפן הפרקטי, לגבי אמיתות הנתונים, שאני חושב שלפחות, אני רואה מה שאצלי ואני מניח שמישהו שבשכונה שלו יוכל לפעול, לגבי גיל הבניינים, אם אני מסתכל, זו שכונה 'סופר' ישנה, אצלך פה הבניינים הם איפה שהוא לפי הצבעים סוף שנות ה-90 תחילת שנות 2000. בניינים משנות ה-30 וה-40 של המאה הקודמת. אני רואה פה את הצבעים וזה לא מתאים לי לשנים שאני מכיר את הבתים בשכונה. למשל, דבר נוסף שקשור לשכונה, יש לך כאן את מספר הקומות בשכונה. השכונה של תל בנימין זה בתים בין קומה לשתיים, זה בתים מאד ישנים, שלפי הצבעים שלך הם 3 ו-4 קומות. זה לא מתאים למציאות. אני פשוט חושש, מתוך הדוגמא הקטנה הזאת, לגבי בדיקת הנתונים. עוד דוגמא שאני רוצה לתת לך, יש לך בתל בנימין צבעים לגבי אחוז הבניינים להתחדשות, בנקודה ירוקה, כחולה ואדומה. ירוקה זה בין 0 ל-20 אחוז, כחולה זה 21 עד 50 אחוז ואדומה זה 51 עד 85 אחוז. זה פשוט מתוך עמוד 13 לדו"ח שלך. תל בנימין סימנת אותה בנקודה כחולה, שזה 21 עד 50 אחוז. תל בנימין היא כולה לשימור.

שכונה לשימור, שהוגדרה. קשה לי לראות איך מתוך שכונה לשימור את מגיעה ל-50 אחוז בתים להתחדשות עירונית.

מר אדם קניגסברגר: הם מוציאים 10 אחוז מהשכונה ואחר כך בונים.

מר שמואל לרמן: לא, לא, אני מסתכל על לב השכונה. אני מסתכל איפה שהוגדר שימור. למה אני נותן את הדוגמאות הקטנות האלה? יש לי איזו שהיא תחושה שצריכים לבצע פה איזה שהוא אימות נתונים לגבי גיל הבניינים, גובה הבניינים, ההתחדשות של הבניינים. אני מסתכל על הפן ההנדסי של העניין הזה. חשוב לבצע פה איזה שהוא אימות, כיוון שאני חושש, אני מסתכל מרחוק גם על חרוזים, שזו שכונה קרובה לי ואני מכיר אותה לא רע, יש לי כאן איזו שהיא תחושה שאנחנו, בחרוזים למשל, יש לך נקודה ירוקה שזה אחוז הבתים להתחדשות זה 0 עד 20, שכל בית שני שם הוא בהתחדשות עירונית. אני מציין שחשוב מאד לאמת את הנתונים על פי המציאות בשטח. זאת הערה שרציתי.

מר אדם קניגסברגר: אפשר להוסיף משהו בעניין הזה? קודם כל, יש לנו, בניגוד למה שפה אמרו, יש תוכנית פרוגרמאתית לעיר, שמציינת גם את המצב הנוכחי ומציינת גם את המצב העתידי. כך שהתוכנית הפרוגרמאתית נותנת לנו את האפשרות לבצע תכנון טוב. איפה הבעיה? הבעיה היא פשוטה – התוכנית הפרוגרמאתית לא מתעדכנת בהתאם למציאות. ואני אתן דוגמא פשוטה: בתי ספר תיכוניים – כבר שנים בתוכנית הפרוגרמאתית וקודם דיברו על בית הספר ברמת אפעל. אני כבר הייתי בין הוגי התוכנית שם לפני למעלה מ-10 שנים. בכל תוכנית פרוגרמאתית לקראת שנת 2020-22, כתוב ששם יבנו 40 כיתות, ולכן אין בעיה בבתי ספר תיכוניים. אבל, התוכנית הזאת תקועה שנים, ואני לא יודע אם היא לא תתקע עוד שנים, ו-40 הכיתות האלה לא יתקיימו, בינתיים מפוצצים את בתי הספר התיכוניים ומביאים קרוואנים. משהו פגום בתוכנית. צריך לעדכן אותה. במקרה הקודם שהיה, בין מה שהיה כתוב בתוכנית לגבי מספר התלמידים בכיתות בבתי ספר היה פער של 5 תלמידים ולכן היה אפשר לדרוש כמה שרוצים.

מר שמואל לרמן: המסר ברור.

מר אדם קניגסברגר: עוד דבר.

מר שמואל לרמן: אמרת משהו אחד.

מר אדם קניגסברגר: אחד, בסדר, נתתי דוגמא, אני מדבר רק על התוכנית הפרוגרמאתית. כי לשבחכם, אתה לא קלטת, לשבחכם, או יש אנשים שאולי לא יודעים, יש תוכנית פרוגרמאתית לעיר. יש. יש עוד דבר – יש תוכנית, החוברת הזאת שבודאגה מחזיק ביד, היא מדברת בדיוק על תאריכים, מתי כל דבר צריך להתבצע. אבל מה שקורה במציאות, בדיוק כמו שרועי דיבר, במציאות הדברים מתבצעים אחרת. ולכן, יש לנו בעיה. אז צריך לבדוק מה מתבצע. עם כל הכבוד,

מר שמואל לרמן: אמרתי. אמרתי את זה, אדם, אמרתי.

מר אדם קניגסברגר: עוד משפט. כל השקעה אדירה בשיווק ועשרות יועצים לנושאי הסברה, דוברות וכך הלאה, איננה קשורה בכלל לתוכנית האסטרטגית. היא פשוט בזבוז כסף. רוצים להיבחר – מביאים עשרות יועצים.

מר שמואל לרמן: עכשיו רונית רוצה להשיב על כל הדברים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עוד משפט אחד שמתחבר למה שעכשיו אדם אמר – איך מתכתבת התוכנית האסטרטגית שלך עם התוכנית הפרוגרמאתית, אם יש התכתבות ביניהן? תודה.

מר שמואל לרמן: רונית, תורך. רק אני מבקש, כמו שרונית הקשיבה לכולם בשקט, רשמה את כל הדברים שלה, אל תפריעו לה, תנו לה להגיד ברצף. אני מקווה שהיא תענה, היא רשמה, אני שמתי לב, היא הקלידה לתוך הזה שלה את כל התשובות. אחרי רונית ראש העיר ואחרי זה מצביעים.

מר משה בודאגה: לא, לא, אני.

מר שמואל לרמן: אתה גם? בבקשה. רונית, משה וראש העיר. בבקשה.

ד"ר רונית מרטון דוידוביץ: אני אענה קצר. היו פה בעצם 4-5 הערות מרכזיות שחזרו, ענייניות, שמבחינתי אני יכולה לענות עליהן. לא על כולן רלוונטי שאני אענה. אני רוצה להתחיל מהדברים הטכניים, לכאורה. הם לא טכניים, הם אמורים להיות נכונים, ואם משהו קרה בשיבוש במעבר בין כל הגרסאות שכבר עברו פה בנתונים, אז אנחנו נבדוק. הנתונים שלנו בדוקים ויושבים ... ועל הפרוגראמות שהעירייה היום מקדמת, בהתאם וכחלק מיישום התוכנית האסטרטגית. כדי להגדיר יעדים ומטרות ופלחים לשנים הבאות, צריך להניח תשתית פרוגרמאתית עדכנית שמתעדכנת, כמו שאתה אמרת. העיר מובילה, ההנדסה מובילה הכנה של פרוגראמה עם שטחי ציבור, עם תחזיות, עם כל המשמעויות שלה, מתואם – חינוך, אנחנו, אסטרטגיה, רווחה, חברה, ראייה כוללת – כדי לאפשר לנו לתת ולשים את המנות האלה לשנים הבאות בהתאם לצורך. ומה המשמעות של תשתיות ציבוריות? מישהו פה אמר סיסמאות. מי שיודע ונמצא בתוך העניינים יודע שזה לא שום סיסמאות. מאחורי זה עומדים מספרים מאד מאד נוקבים ובאמת צריך לבדוק אם היה שם, לי יש הרגשה שנפלה טעות בכותרות של המפות, אני אבדוק ואני אסתכל מאיפה זה בא. אנחנו עובדים יד ביד, כל הנתונים שלנו בתוך כל המהדורה העדכנית שתצא, אני מבטיחה, נבדוק אותה עוד פעם, אבל אולי היא יושבת על תשתית ה-GIS והפרוגרמה של העירייה. אנחנו עובדים יד ביד עם כל המנהלים.

ופה אני רוצה להגיד משפט אחד לגבי הביצוע, עוד פעם, מה קורה עם יישום וכדומה. אנחנו קידמנו פה תהליך של תכנון שבעצם התניע ביצוע במקביל. זאת אומרת, שברגע שעובדים, אני לא ישבתי בחדר שלי וכתבתי את התוכנית, מה שאתם שמעתם דרך אגב בפעם האחרונה זה היה בלי המלצות, זה היה פרק המדיניות. אנחנו פירטנו אותו הרבה יותר. אני פשוט היום לא פירטתי. אמרתי בתקציר. המלצות לא היו. את ההמלצות גיבשנו בשנה הזאת עם המנהלים. למעשה, מהרגע שהתחלנו להתניע את התוכנית האסטרטגית, התוכנית היא לא שלי, התוכנית היא של רמת גן, שנבין. ומישהו פה, חבל שאנשים באמת מעירם ויוצאים, כי אם זה באמת מעניין, ואני חושבת שבאמת זה רגע מכונן, אני עובדת עם כמה עיריות, אני יודעת שזה גוף פוליטי, זה בסדר, אני מכירה את זה, הכול טוב, אבל באמת, יש פה כמה אמירות חשובות שצריך להבין אותן, שכשאנחנו מטמיעים תוכנית

אסטרטגית בשיתוף כל יחידות העירייה, בעצם זו התנעה של ביצוע. כי אותו מנהל שיושב איתנו ומתחיל להיות חלק מכתיבת התוכנית, חוזר לחדר שלו ומתחיל ליישם אותה, דרך אגב, על בסיס של תוכניות מוגדרות. וזה נופל לו בראש, ולא צריך תהליך הטמעה מלאכותי עכשיו, אני לא צריכה לבוא להטמיע עם דליה בחינוך את המשמעויות. דליה עובדת איתי 3 שנים כבר, יד ביד אנחנו רצנו על כל הפרק של החינוך. היא לא צריכה ממני כבר כלום. אני לא צריכה לשים לה אבני דרך, אני לא צריכה לשים לה שום דבר. לא הצגתי את כולם, אתם צריכים להבין, המנות האלה והיעדים כולם מוגדרים במסגרת תוכניות העבודה, התחלנו ב-2017, ועוד התחלנו לבדוק את 2016 ולהגדיר מנות יותר גדולות רב שנתיות. ולמעשה זה צומח כתוכנית אסטרטגית חיה, שנכנסה לתוך הורידים ולתוך תוכניות העבודה של העירייה. היא לא יושבת פה, אלא היא יושבת בפנים כבר. חלק יותר, חלק פחות, לא כולה בוודאי מיושמת. יש פה כמה מהלכי דגל מאד מורכבים, לטווח, לוקח זמן, צריך לבדוק אותם עוד בדיקות היתכנות וכדומה. אבל מרכיבים ממש ניכרים. ואני רק רשמתי לי פה דוגמאות שאנחנו הקמנו פורומים עם מנהלים, התווינו את אבני הדרך על בסיס תקציבים והמנהלים לקחו את זה מפה והתקדמו. אני פגשתי אותם כמה פעמים במהלך השנה, חלק יישמו יותר, חלק יישמו פחות. הדברים האלה היום ניתנים לבדיקה. הם כבר מדידים, הם כבר יושבים שם.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> הוועדה שרועי דיבר עליה זה לא ועדות מנהלים, זה ועדות תכנון ובנייה.

<u>ד"ר רונית מרטון דוידוביץ:</u> תאמיני לי שהבנתי על איזו ועדה הוא מדבר. עוד רגע אני אגיע לתכנון.

אני רק רוצה לומר, רק לדוגמא, אדוה הזכירה את המרכז הירוק, תכנון פרוגרמאתי לשכונות, חינוך פוגש קהילה, המשפחה במרכז (מישהו התעניין). אנחנו התחלנו לתת מתווה פעולה בפורום שהוא למעשה פורום של כל ה... החברתית של העירייה, כי זה חינוך-חברה-רווחה-תרבות-פנאי-ספורט – כל החבילה הזאת זה חוצה, אם רוצים להיות באוריינטציה משפחתית. וזה לא בקטע הפיזי, זה בקטע יותר תפעולי. אז מישהו אמר פה? לא סתם, אני לא יודעת אם כן שעות או לא שעות, אבל אני יודעת מה עושים פה בתוך השכונות, כי המקום שהמשפחות מקבלות את השירותים היום יומיים שלהם, והדגשתי את זה דווקא, מהגיל הרך ועד הזקנה, כי העיר גם מבוגרת, צריך לזכור גם את זה, זה בשכונות העיר וגם כמובן בשכונות מסביב. זה רק כמה דוגמאות מה עושים ואיך אנחנו מתקדמים,

והמנות והיעדים האלה בוודאי שהם חלק שמתחיל כבר השנה, אתם תראו את זה, יש לנו את היעדים משנה שעברה, ייבדק. זה לא צריך להיות באסטרטגיה, זה כבר צריך להיות בתוכנית העבודה. זה כבר לא צריך היות פרק, זה החוליה שכבר המקל עבר, מרוץ השליחים הזה עבר.

אני רוצה להתייחס לשתי נקודות. מישהו פה אמר שאפשר למחוק את השם ולהחליף. מישהו פה שאל על משיכת אוכלוסייה. זו תוכנית לא רק tailor made, זו תוכנית, היא באה מהשטח, לגמרי מהשטח, מבחינתי שטח זה תושבים שכבר התחיל בעוד יישום – סדרה של מפגשים עם תושבים על בסיס למידה מקדימה, שיושבים פה וחושבים ביחד כל המנהלים מה נכון לעשות ואיך נכון להתקדם ברמת השכונה, השיח הזה נפתח. מהשטח, דרך המנהלים, כשאני, כן, אני מביאה את הידע היותר חיצוני, יותר מקצועי, יותר מקרו, יותר בינלאומי, עם כל המשמעות. כן, בוודאי. ומבריגים את כל אלה ביחד למשהו שהוא tailor made לרמת גן, כי משיכת אוכלוסייה ברמת גן זה לא יעד. לרמת גן אוכלוסייה נמשכת. היעד פה הוא תמהיל, תמהיל דיור נכון. כי אם רמת גן תציג בתוך תהליכי ההתחדשות תמהיל מגורים מתאים, תגיע אוכלוסייה – צעירה, מבוגרת, בהתאם. אנחנו יודעים איך אנחנו מכוונים. בטבריה יתכן שהייתי כותבת משיכת אוכלוסייה, ככה בשביל לענות רגע אחד על העניין הזה. אני מגיעה גם וגם. לא סתם קראנו לזה לא מגורים, אלא קראנו לזה סביבות חיים, והתפיסה היא של סביבת חיים כוללת, ולכן, החבילה היא חבילה בראייה באמת רחבה וכוללת. וכל החבילה שדיברנו עליה מדברת על תמהיל שירותים, תשתיות ומגורים וראייה משולבת.

עכשיו אני רוצה דבר אחד אחרון, ואני בזה מסכמת את הקטע שלי. יש פה עוד המון מה להגיד לכם. מישהו שאל פה על הקטע הפיזי. אני רוצה להגיד משפט על הקטע הפיזי, כי נזרק פה משהו. אני חושבת, ופה אני באמת עונה ברמה הכי מקצועית והכי, שאני מלווה את העירייה בשנתיים וקצת, ככה נכנסת-יוצאת, נכנסת-יוצאת, וכבר די לעומק, באמת מכירה כבר את הנימים היותר עדינים. נורא שמחתי על מה שנאמר פה. נאמר פה – תשתיות ציבוריות, ברור, אנחנו לא נעשה התחדשות בלי תשתיות ציבוריות. אני זוכרת את הדיון הראשון שלי אתכם פה, ואני זוכרת כמו היום איזה דיון נוצר פה על תנאי סף על התחדשות עירונית. היום זה כבר טריוויאלי, היום אנחנו כבר מדברים את זה. ראיתם דוגמא חיה איך מחלחלת אסטרטגיה. פשוט V גדול לכולנו פה, כי כל הכבוד לכולם. זה פשוט כבר פה. בוודאי שזה טריוויאלי היום שאנחנו צריכים תשתית ציבורית, אבל אני מוכרחה להגיד שבאמת יש פה, אנחנו מתחילים להרגיש שינוי באמירת העיר מבחינה תכנונית. תקשיבו, יש תוכניות שכונתיות, יש

פרוגרמה, יש תוכנית אסטרטגית. זאת חבילה שתתווה, מישהו שאל על תוכנית המתאר, כל החומר הזה, אני אישית העברתי לתוכנית המתאר, תוכנית המתאר יושבת איתנו, יושבת ומתרגמת את זה לזכויות בנייה. יש ויכוחים, לא כולנו מסכימים לכל, זה בסדר גמור. אבל תוכנית המתאר יושבת והיא אחת הנגזרות, כמו שהתוכניות השכונתיות הן אחת הנגזרות, גם תוכנית המתאר היא אחת הנגזרות. הנה, זה קורה. התהליכים האלה קורים פה. ואני מוכרחה להגיד שזה די מהר. לבוא ולשים על השולחן, אני היום פעם ראשונה ככה שמתי את כל השלישייה הזאת, וחבילה פיזית מול העיניים, אני רוצה להגיד לכם שללכת לוועדה מחוזית ככה, עם תוכנית אסטרטגית, עם תוכניות שכונתיות, עם מתווה פעולה ועם תוכנית מתאר בהכנה – 'שאפו' לרמת גן. באמת. יש לה מה להגיד. וזה כבר לא במקום שהיינו לפני 3 שנים, כי היינו במקום אחר לגמרי. באמת לא היה לי כלום. לא היה. לי היה מאד קשה בהתחלה, להתחיל לעשות את התחזיות האלה, את היעדים האלה. שמנו קודם כל מספרים, משהו שיהיה, להתחיל לבדוק ולהיאחז. היום אנחנו במקום אחר לגמרי. יש ויכוחים, יש נושאים, יש עוד מיליון דברים, אבל אני באמת חושבת שאנחנו, 'שאפו'.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כל הכבוד לך רונית. תודה.

ד"ר רונית מרטון דוידוביץ: תודה רבה.

מר ליעד אילני: רק רונית, שאלה אחת, וסליחה על החוצפה, כי גם איחרתי וגם הייתי בחוץ – מה היה תהליך העבודה שלך? אני פשוט, רק מהאמירות פה של חלק מחברי המועצה, נראה לי, יכול להיות שגם הם לא הקשיבו למרות שהם נכחו, כי תוכנית אסטרטגית מתחילה כשמגדירים קודם כל מטרות – מה רוצים להשיג?

כולם: יש. היא דיברה על זה.

מר ליעד אילני: או קיי, אז אני אומר, אני אשמח, לא צריך בנוכחות היועצת, לקבל את המטרות של העירייה. למשל, אם המשנה לראש העיר תוכל להסביר לי כמה תלמידים את חושבת שיהיו בכל כיתה בשנת 2020 או שנת 2030. את תפקידך לחשוב והיא תפקידה לבצע. זה נקרא חזון של הנהלת עיר.

מר שמואל לרמן: ליעד, אם אתה צריך את המטרות – תקבל את המטרות.

מר ליעד אילני: אני רוצה להבין מה המדיניות.

מר שמואל לרמן: תקבל. יש מסמך. לפי זה, רונית מהנהנת לידך, היא קיבלה הרי הכול, בלי זה היא לא יכולה לעבוד.

מר ליעד אילני: אז היינו צריכים להתחיל מזה, מההצגה של זה.

מר אדם קניגסברגר: רונית, יש לי בקשה עקרונית, אולי פעם תזמני נגיד אותי ואת רועי ותראי מה מתבצע בשטח בפועל. כשאת מדברת יש תוכנית מתאר וכך הלאה, הכול יפה,

מר שמואל לרמן: אדם, אדם, אדם, יש לי בקשה, אתה כל הזמן מכניס כמה דקות, אבל אי אפשר.

מר אדם קניגסברגר: אני מציע לה שתזמן אותנו. זה הכול.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, אפשר להתקדם?

מר שמואל לרמן: צריך להתקדם. בדיוק. משה רצה כמה מילים, אחרי זה ראש העיר כמה מילים ואחרי זה הצבעה. אחרי זה יש איזה משהו נוסף שמישהו ביקש שאני אקריא משהו, אבל זה בסוף.

מר משה בודאגה: אני שמעתי את כל חברי המועצה ואני חושב שאין לכם את כל התוכניות המפורטות בכל התחומים, וכדאי, אני ממליץ לכם לקבל את התוכניות, ללמוד אותן, ואני בטוח שאחרי תבדקו אותן ותקראו אותן ביסודיות תבינו שיש פה תוכנית אמיתית ולא משהו שהולך

למדף. התוכנית הזו נבנתה עם מנהלי האגפים והמחלקות וחלק מחברי המועצה שהיו שותפים לעניין הזה, ובדקנו אחד לאחד,

???: כולם הוזמנו.

מר משה בודאגה: הוזמנו. חלק לא הגיעו, לא משנה. ב-2017 התוכנית כבר יושמה.

מר אדם קניגסברגר: לא יושמה. מתחילה להיות מיושמת.

מר משה בודאגה: רגע, אדם, שניה,

מר שמואל לרמן: אדם, תן לו, תן לו.

מר משה בודאגה: יש פה תוכנית שמיושמת, עם אבני דרך ועם תקציב ועם בקרה.

מר ליעד אילני: קיבלנו את זה כשיו"ר המועצה פתח כבר את הדיון על התקציב. איך אנחנו יכולים לדון בתקציב?

מר משה בודאגה: לא, לא, אבל זה נמצא אצלכם.

מר ליעד אילני: איך אני יכול לדון על התקציב אם אני לא יודע מה התוכנית?

מר משה בודאגה: ב-2017, עם התקציב קיבלתם את התוכנית.

מר אדם קניגסברגר: ולמדתי.

מר משה בודאגה: בסדר. הוא אומר שהוא לא קיבל. הוא קיבל. קיבלתם את התוכנית.

מר שמואל לרמן: כולם, כולם קיבלו. משה צודק, כולם קיבלו את זה עם התקציב.

מר ליעד אילני: מתי קיבלנו את זה?

מר משה בודאגה: כשאישרנו את התקציב ל-2017.

מר ליעד אילני: אני קראתי את זה אחרי שאישרת את התקציב.

מר משה בודאגה: כן. אבל מאז חלפה חצי שנה, אם לא יותר.

מר ליעד אילני: נו, בסדר, אבל איך אפשר להצביע על תקציב?

מר משה בודאגה: זה לא קשור כרגע, נו.

מר ליעד אילני: שום דבר לא קשור.

מר משה בודאגה: לא קשור כרגע. שאלתם – האם מיישמים את התוכנית? אנחנו כן מיישמים את התוכנית. יש תקציב, יש תכנון, יש בקרה, וחלק מהנושאים שהוצגו פה כבר מיושמים.

???: משה, אדוה אמרה שלא צריך תקציב, זה מהשוטף.

מר משה בודאגה: חלק זה מהשוטף. לא, לא, חלק זה מהשוטף. חלק מהשוטף נכנס לתוך סדרי העדיפויות של התוכנית. מנהלי האגפים

קיבלו הנחיות להיצמד לתוכנית ובתוכנית הזו הם יישמו, חלק מהתקציב שהם נכנס לתוך זה. הרי לא נביא עוד תקציב נוסף, אין לנו תקציב נוסף. ולכן סדרי הקדימויות של התוכנית באים לידי ביטוי בכל התוכניות של האגפים והמחלקות. ותמצאו את זה פה.

נקודה נוספת שאני רוצה להדגיש אותה זה נושא בית הספר, אדם, דיברת. בין היתר, אנחנו גם מדברים על תשתיות. תשתיות לוקח זמן. לא ביום אחד בונים בית ספר ולא ביום אחד בונים גני ילדים.

מר אדם קניגסברגר: היה גם ראש עיר קודם, 20 שנה לא בנה בית ספר.

מר משה בודאגה: אדם, תאמין לי, בניתי כמה בתי ספר וגם גני ילדים.

מר אדם קניגסברגר: איפה? יש ערמונים אחד, עשרים וכמה שנים.

מר משה בודאגה: כן, אבל נבנו הרבה אגפים.

מר אדם קניגסברגר: אגפים זה לא בית ספר.

מר משה בודאגה: יש הרבה בתי ספר. יש בדרך לפחות 5 אשכולות גני ילדים. אתם תראו את זה בעוד שנתיים, 5 אשכולות גני ילדים זה עשרות גני ילדים שיהיו בשטח, בכל השכונות. בית הספר יתחיל להיבנות, אני מעריך, בעוד חצי שנה, שמונה חודשים.

מר אדם קניגסברגר: אתמול שמעתי שעצרו אותו.

מר משה בודאגה: אף אחד לא עצר אותו. מי אמר?

מר אדם קניגסברגר: אנחנו היינו ב -

מר משה בודאגה: מה פתאום? מה פתאום?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: פורום תכנון מקומי.

מר משה בודאגה: חבר'ה, בית הספר יוצא לדרך, יש לנו תקציב מסודר, קיבלנו תקציב לנושא הזה, חסכנו הרבה תקציבים במקומות אחרים ואנחנו יוצאים, יש לנו את מלוא התקציב. התכנון מוכן והמכרז בדרך.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו במשרד לאיכות הסביבה, הוא אמר שהם עוצרים את זה.

מר ליעד אילני: מתי אתה מעריך שיתחילו ללמוד?

מר משה בודאגה: אני מעריך שתוך שנתיים וחצי.

גב' דליה לין: ספטמבר 19.

מר שמואל לרמן: דליה, זה ספטמבר 20.

מר משה בודאגה: שנתיים וחצי יהיה לנו בית ספר. הוא לא יהיה מלא, אנחנו נפעיל אותו בשלבים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ספטמבר 19, שנה 19-20 היא אומרת.

מר משה בודאגה: לכן, כל הדברים האלה, גם בתשתיות העירוניות, אם זה תאורה וזה מדרכות ושיפוץ גנים ציבוריים, יש לנו תוכנית ענפה, אפשר לראות אותה, והיא מחדשת את העיר. וכל זה בא לידי ביטוי בתוכנית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. תודה, משה. ישראל, רצית כמה מילים לסיום.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. אז כך, קודם כל, זה נכון שכולם צריכים להיות שמחים, נסכים לביצוע זה או אחר, סדרי עדיפויות אלה או אחרים, אבל זה שיש תוכנית, כי לפני כן לא נעשה, כשכולנו ישבנו פה, לפחות רובנו, לא היתה תוכנית ולא היה משהו שכיוון, לא רק בבנייה, אלא בכלל, לא לכיוון מה עושים. נעשו גם דברים טובים כל השנים, אבל לא היה איזה שהוא מצפן מה קודם, מה לא. הזכיר משה, כי פה כמה העירו, אז אני לא רציתי להעיר, שלמעשה יש הבדל עצום בין מה שהציגה בהתחלה כנתונים ראשוניים רונית ומה שהוצג לבין מה שעכשיו. עכשיו זה כבר עניין של המלצות. כאשר באמצע היו לא רק הרבה פגישות ודיונים, אלא, וכמו שמנהלי היחידות והאגפים השונים, המחלקות השונות חויבו ליישם, כל אחד כמובן הביע את ההערות שלו, אלא גם ראיתם את תוכנית העבודה שלמעשה היא בנויה על בסיס האסטרטגיה. אם נגיד שהתוכנית האסטרטגית, כמו שהתבטאו, היא תיאוריה, היא לא תיאוריה ריקה, אלא כבר באה לידי ביצוע, הדברים באים לידי ביצוע וזה כמובן לא ביום אחד.

כמה הערות שלא הוזכרו. הוזכר אבל לא הודגש אולי מספיק, שמבחינת הדאגה, דברים אופייניים לעיר רמת גן. אז לכן זה כמובן, מי שאמר אני בטוח שלא התכוון שזה מתאים לכל עיר, יש כמה דברים שאופייניים לרמת גן. יש דאגה פה לתושבים מגיל אפס, מרכזים לגיל הרך, ממשיך הלאה וכך הלאה. אבל הנה דוגמא לאחד הפערים שלא היתה מספיק דאגה ובתוכנית המתאר, בתוכניות השכונתיות, פה זה לא הודגש כי לא הסבירו את הכול, אני אקשור את הדברים, לא הודגש. מספר הדירות הקטנות מאד הוא גדול מדי ביחס לאחוז הארצי. זה בין השאר השפיע על כך, משפיע, שזוג צעיר נגיד מספיק, עוד לא נולד ילד, תינוק, או ילד אחד, מספיקה לו דירה קטנה. מכיתה ד'-ה', רואים את השינוי במספר הילדים. כלומר, חלק מהמשפחות הללו, שזאת כנראה הסיבה העיקרית, היכולת להתגורר ברווחה עם המשפחה, עם הילדים שגדלו בינתיים, גדלה המשפחה, יגור כאן. ולכן, אמנם אנחנו עיר מעבר בתחבורה, אבל אנחנו לא רוצים להיות גם במידה מסוימת עיר מעבר מבחינת האוכלוסייה. כי השירותים ישנם והם רבים והם טובים, בטח בנושא, לא רק בנושא חינוך אם בזה עסקינן. ולכן, אחת ההנחיות באה פה לידי ביטוי גם, אבל גם בתוכנית המתאר העירונית, שאני אתייחס גם לגביה, שתראו שיש פה איזה שהוא היגיון בין כל הדברים, לא זורקים סתם תוכניות ויש קשר ביניהן, תמהיל הדירות

אמור להשתנות במדיניות שלנו, כדי למנוע למשל את הדבר הזה שהוא איזה שהוא, משהו באמצע בדאגה בין הגיל שנולדים ועד לגיל,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זאת אומרת, להגדיל את כמות החדרים בדירה?

מר ישראל זינגר: התמהיל יהיה פחות דירות ויותר גדולות. זה בגדול. אני לא רוצה כרגע להרחיב. זה חלק מהמדיניות שלנו. הזכרתי את זה רק בגלל הרצף שכאילו נקטע והוא לא בריא לעיר שלנו.

דבר נוסף – הדברים קושרים, לא שנשלח לצד אחד להכין תוכנית אסטרטגית שתשפיע על עבודת העירייה; ולא שנשלח לצד שני להכין תוכנית מתאר כוללת לעיר; ולא שמצד שלישי נשלחו אנשים שונים להכין תוכניות שונות לשכונות השונות. מה הקשר? יש שתי ערים גדולות, אפילו קצת יותר מרמת גן בכל אופן, ומבוססות, שהגישו לוועדה מחוזית תוכניות מתאר כוללניות, שזה אפשר להגיד חלום רטוב של כל עיר וזה נכון. אבל הם די משכו אותם בחזרה. אני לא רוצה לבקר, אני רק רוצה להגיד מדוע אצלנו הגוף שמונה על ידי המחוז, ואנחנו כמובן שמחנו על כך, גוף רציני שבונה את תוכנית המתאר, מדוע הוא יכול היה להגיד שזה לא ייקח שנתיים, שלוש, ארבע, חמש וכך הלאה, כמו שבדרך כלל לוקח, אלא אמר בצורה הוגנת שלפחות את ההגשה, תמיד צריך להגיד בלי נדר, לוועדה מחוזית, זה יהיה תוך שנה, אני מדבר על חודשיים קודם, מאז תוך שנה, מכיוון שהוא אמר, יכולנו לקחת חלקים, ואת זה לא עשתה עיר אחרת, יכולנו להתבסס על נתונים מהתוכניות השכונתיות. כי בדרך כלל עושים תוכנית כוללנית ואז זה מסתדר, מהתוכניות השכונתיות וגם מהחלקים של הנתונים שנאספו כדי לבנות את התוכנית האסטרטגית. אז דברים עזרו אחד לשני. זה לגבי הקשר בין הדברים.

כלומר, כאשר התוכנית האסטרטגית אמורה להתבצע, לאט אבל לפחות, לאט או יותר מהר, תלוי במה צריך לעשות, לפי סדרי עדיפויות של המשאבים, זה נכון. ומנהלי היחידות מחויבים, כמו שאמר המנכ"ל. לגבי תוכנית המתאר – היא תהיה, והיא תהיה בקשר עם התוכניות של השכונות. ואם דובר פה מדוע, ונזכיר פעם נוספת את השוני, אחד הנושאים השונים מאד מרמת גן לערים אחרות, לפחות בהתייחסות שלנו, השונות הגדולה בין שכונה לשכונה, שהשפיעה מהרגע הראשון על פעילויות שכונתיות שונות למשל, והשפיעה גם על התוכניות השכונתיות, כי הצביון, התחייבתי,

התחייבנו, שאלא אם כן יש דברים בלתי צפויים או לא ניתן לתיקון מהעבר,

מר אדם קניגסברגר: ממתי אתה מקיים התחייבויות?

מר ישראל זינגר: שהתוכניות השכונתיות, האופי או הצביון של כמה שיותר שכונות לא ישתנה.

רק נקודה אחת, הסברת לגבי מנופים כלכליים, אז אני רק רוצה להזכיר שרק לאחרונה, אחרי הרבה שנים שהיה איזה שהוא רעיון הזוי מה לעשות עם האצטדיון הזה או מה לא לעשות שם, השטח הזה שהוא שייך מתחלק בין עיריית רמת גן למינהל מקרקעי ישראל, או לרמ"י מה שנקרא היום, אז למעשה הסכמנו כבר, הסכמנו עקרונית וכבר הם המליצו, מצוות המתכננים של המינהל, כי זה פרויקט ענק, שבעצם יהיה תכנון של כל האזור הזה, מה שלא היה, שהמינהל ישלם, אנחנו, הגופים שלנו יתכננו, המינהל ישלם, את זה אמרתי כבר בישיבה הקודמת, זו תהיה, בשפה שלי, הבורסה החדשה, אם מדברים על מנוף כלכלי להרבה שנים הבאות, שם הרוב אמור להיות. עוד אין תכנון מפורט, זה גם יקח, אנחנו מקווים, החזון כבר מבטא מה יהיה, שהרוב המוחלט יהיה מסחר ותעסוקה, לפחות 60 או 70%, אני לא יכול להתחייב כרגע, כ-30% אמור להיות מבני ציבור, וכמו שאמרו פה, אין לנו מספיק שטחים כאן, חלק מהדברים תוקעים או מצופפים את העיר. בלי שאני אגיד לדבר זה או אחר, אבל אפשר להוציא וצריך להוציא אותם לשם. ואז, גם יהיה יותר כסף לעיר, כמובן כדי לתת שירותים יותר גדולים ולשפר דברים שצריך לשפר, וגם תהיה יותר רווחה בתוך העיר. יש כמובן עוד נקודות.

אני רק רוצה עוד משפט אחד. אני חושב שלעבוד על בסיס מצפן או תוכנית או כל מה שנותר, לא יכול גם מישהו להתנגד. יכולים להעיר הערות ויכולים לומר מדוע זה קודם, מדוע לא, המרחב הציבורי. כל מה שהוזכר הם דברים שאנחנו פועלים על פיהם. אמר מקודם המנכ"ל – כל הדברים שבעצם נעשו לא נעשה, סליחה, אמר רמי, לפעמים הולכים ימינה-שמאלה, אבל לא נעשו, גם לפני התוכנית האסטרטגית, לא נעשו דברים שדורשים שינוי רדיקאלי. לטפל במדרכות, לטפל בתשתיות, לטפל במפגעים, להקים גינות כלבים, כל מיני דברים, או לדאוג לנושאים של ספורט, או לדאוג לכל מיני דברים שבעצם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה רוצה שנצביע על זה בעצם? אתה רוצה שנצביע? אבל זה כבר מיושם אתה אומר, אז על מה אנחנו יכולים להצביע?

מר ישראל זינגר: לא. אמרנו שהתחלנו ליישם את זה, כי הנושא,

מר שמואל לרמן: יש פה הצעת החלטה: אנחנו מאשרים את ההמלצות, בלי המלצות אי אפשר להתקדם, של התוכנית האסטרטגית.

מר אדם קניגסברגר: לא קיבלנו את ההמלצות, על מה אתה מדבר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: היא הקריאה אותן.

מר אדם קניגסברגר: לא. היא הקריאה רק חלק. לא קיבלנו שום המלצות.

ד"ר רונית מרטון דוידוביץ: קיבלתם את התקציר המלא.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, היינו צריכים לקבל את ההמלצות לפני כן, בשביל שנוכל להעיר עליהן. לא קיבלנו שום דבר. היא נתנה חלק מההמלצות – זה יפה, והתמקדה בכמה, שמה high lights, אבל אנחנו לא קיבלנו את הנייר של ההמלצות.

מר שמואל לרמן: יש לך פה. קיבלת את כל החומר.

מר אדם קניגסברגר: לא קיבלתי את החומר. קיבלתי את ההרצאה. לא קיבלתי המלצות.

מר שמואל לרמן: כולם קיבלו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, זה לא המלצות מה שקיבלנו. לא קיבלנו את ההמלצות, בוא תסתכל. סליחה, עם כל הכבוד. אני לא משאיר נייר שאני לא קורא ואפשר לראות תמיד, אם רוצים, את המרקרים. זאת התוכנית שקיבלנו. אין פה המלצות, יש פה מעין הרצאה. פה היו המלצות יפות וכך הלאה, והיא התמקדה במספר המלצות. אנחנו לא קיבלנו את ההמלצות. גם לא יכולנו להעיר על ההמלצות.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. אנחנו מצביעים על ההמלצות כפי שהוצגו על ידיה בתקציר וכפי שהוצגו על ידיה,

מר אדם קניגסברגר: אני לא הייתי רוצה להתנגד. אז אני מאד מבקש, סליחה, התוכנית ראויה, אבל ההמלצות לא הועברו לידינו. אז אני הייתי מבקש, יש לכם ממילא רוב, אתם לא צריכים את ההצבעה שלנו, נכון? אתם לא צריכים את ההצבעה שלנו, יש לכם ממילא רוב.

מר שמואל לרמן: אני חושב שהיא חשובה. טוב, אנחנו מצביעים. מי בעד הצעת ההחלטה לאשר את המלצות התוכנית האסטרטגית שהציגה רונית? בבקשה להצביע. ספרת את כולם, למעט אדם?

מר רון קוגמן: מישהו נגד?

מר שמואל לרמן: מישהו נגד? מי נמנע? אדם נמנע. גם ליעד נמנע. גם שלום. מי עוד? גבי, אתה הצבעת משהו? נמנע?

מר גבי נחמיאס: בעד.

מר שמואל לרמן: בעד. אז 3 נמנעים. יופי, התוכנית האסטרטגית אושרה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 14 - בעד, 3 – נמנעים, לאשר את המלצות התוכנית האסטרטגית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מבקש משהו שחשוב לי וגם חשוב לסמנכ"ל העירייה לענייני הבורסה. הוא שלח לי מכתב שאני לא יכולתי להתעלם ממנו, בנוגע למה שהתרחש בישיבה מן המניין מספר 61. אני לא אקריא את כל המכתב, אלא אני אקריא את עיקרי הדברים ממנו ואני מניח שמתוך זה אתם תבינו את רוח הדברים. אני מקריא ואני מבקש שזה יהיה רשום. הכוונה שאמנון כתב לי את המכתב, רק לסבר את האוזן.

בתאריך 29.6.17, בישיבת מועצה מן המניין מספר 61, בחלקה הראשון, ובתאריך 3.7.17 בחלקה השני, השתמש חבר המועצה מר אדם קניגסברגר בזכותו כחבר מועצה לציין את עמדתו בכל עניין הקשור בניהול העירוני בצורה צינית ופוגענית לפגיעה בי ובשמי, תוך הצגת תמונת מצב עובדתית לכאורה, ללא שום סימוכין או תימוכין אובייקטיביים,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לי את המסמכים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שניה, אדם.

שיאוששו את דבריו, מבלי שתהיה לי שום אפשרות להגיב.

אגב, זו בעיה של אנשים שאינם פה חברי מועצה, שאני לא מרשה להם להגיב, וזו הדרך שלהם להביע את דבריהם, הם שולחים לי את המכתב ואני מקריא את עיקריו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מכובד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אגב, אני מבקש לאחר מכן ממזכירות העירייה, נא להעביר את המכתב הזה לכל חברי המועצה, כי אני לא מקריא את כולו. רון, בסדר? שיעבירו לכולם.

<u>מר רון קוגמן:</u> בסדר גמור. בסדר גמור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מקריא את עיקרי הדברים פה:

החי"מ, מה שאמר מה קניגסברגר, אני מקריא, מתוך המכתב – החי"מ מנהל קופת סתרים נעלמת לקידום נושאים מנושאים שונים, תחת פעילות מנהלת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> קופת סתרים, לא נאמר דבר כזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מקריא,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, עם כל הכבוד, תבדקו את התמליל.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> זה יותר מדי ספרותי, הוא מורה לפיזיקה, למתמטיקה. ספרותי מדי תיבת סתרים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא כתבתי דבר כזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין בעיה. רבותי, רק שניה אחת.

החי"מ עקף החלטות של ועדת תמיכות בעניין עמותת 'ששי שמח' ותנועת הצופים,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שעיקרם הוספת כספים על כספים שאושרו בוועדה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אמת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ג' – החי"מ הוביל וביצע התקשרויות לא נדרשות במערכות המידע. ד' – החי"מ מעביר כספים בדרכים חכמות (יש פה גרשיים, כאילו מן הציטוט), מן הסתם הכוונה לא על פי מינהל תקין. יש

לציין, אני ממשיך להקריא, כי עד היום בשום שלב לא פנה אלי חבר המועצה, הכוונה למר קניגסברגר כנראה, בכל שאלה בנושאים המוזכרים, שלא כחברי מועצה אחרים, גם מהאופוזיציה, ואם היה עושה כן היה מקבל תשובות ברורות לכל אחד מהנושאים המוזכרים. לצערי, חבר המועצה הגדיל ועשה ופרסם את דבריו גם במדיה החברתית, תוך פגיעה מכוונת עד כדי זלזול בעבודתי, כדוגמת המשפט – יש העברות כספים בשיטות חכמות (בגרשיים) שהרי האיש החי"מ, הכוונה לאמנון, ממונה על נושא עיר חכמה.

אני אקריא פה עוד קטע אחד ואחרי זה אני אציג משהו.

להבנתי, הן דבריו במועצה והן תוכן הדברים שהפיץ ברשתות החברתיות, וזאת אחרי שהלין בעצמו על כך שמשתמשים בדרך זו בצורה לא נאותה לתקוף אותו עצמו, מטרתם היא אחת – לתקוף את ראש העיר דרך פגיעה בי, מסיבות פוליטיות לא ענייניות.

אני לא אמשיך להקריא את המשך המכתב, כי יש פה לכל אחד מ-4 הנושאים האלה, אמנון הציג פה את עמדתו, ולי הוא העביר גם את כל המסמכים הנלווים, נכון? במעטפה. אני אמרתי לאמנון שזה נראה לי לא לעניין להתחיל להקריא את זה. כל החומר נמצא אצלי. כל מי שרוצה יוכל לקבל אותו. אני אקריא לכם את המשפט העיקרי שאמנון ביקש ממני לציין, שהוא טוען שלאור כל האסמכתאות שהוא הביא בפני, שכל הדברים שנאמרו על ידי מר אדם קניגסברגר הינם פגיעה בשמו הטוב היות והם משוללים כל יסוד עובדתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לי מסמכים, כמו שיש לו. יש לי מסמכים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור. הוא ביקש להציג את עמדתו, אני עושה את זה, כדי שיהיה לפרוטוקול, לפני כל חברי המועצה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אדם, אז אני מציע באמת, רצוי שתיפגש איתו אולי ביחד?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אביהוא, אני כרגע מנהל את העניין הזה, בחייך.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רק פשוט מעיר את ההערה כיוון שאני גם הערתי הערה באותה ישיבה לגבי העמותה עצמה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, דקה, תן לי לגמור,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> חשוב אבל לציין שזאת עמותה חשובה מאד שמחלקת ממתקים לילדים בבתי החולים בימי ששי, שזה דבר שהוא חשוב מאד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אביהוא, אבל רק שניה,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שלא יישמע כאילו זה איזו שהיא עמותת סתרים במחשכים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, רק שניה, מה קורה? כל אחד תמיד יש לו מה להגיד? חכו דקה. מישהו נפגע, אני מנסה להציג את מכתבו עד תומו, אחרי זה אם אתם רוצים תגידו מה שאתם רוצים.

זה פחות או יותר הדברים של אמנון. המכתב נגע לליבי, החלטתי לקרוא אותו, בגלל שזו פגיעה לטענתו בשמו הטוב. אני מבקש להפיץ את החומר במלואו כדי שגם אמנון ירגיש נוח שהמידע הגיע בכללותו ובשלמותו לכל חברי המועצה. אם למישהו יש משהו שמצדיק, טוען אדם שגם לו יש חומר בכיוון הפוך שמעיד שמה שהוא אמר לא היה לריק ולא היה רק לצורך העניינים, בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אשמח להציג את החומר למישהו שלא ידליף את המקור, זה הדבר הכי חשוב, המקור. אני מוכן להציג את זה. לא אכפת לי אם זה מבקר העיר או סגן ראש העיר. סגן ראש העיר אני סומך עליו, אני יכול להראות לו את החומר, גם על 'ששי שמח'. יש לי גם, לא הקלטה, אלא יש לי גם תמליל של דיון שהיה בנושא הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני לא הייתי אומר דבר אם לא היו לי מסמכים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא שלא חשפנו פה דברים שהם בעייתיים. אני חלילה לא אומר משהו על אמנון. אבל יש פה דברים שהם מאד בעייתיים ואפשר לחשוב שלצמצם את הביקורת זה דבר חיובי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אמנון טוען שלא היו. אז אין בעיה, אם יש לכם משהו להוכיח אחרת – בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> שלא תהיה איזו שהיא עמדה מתגוננת עכשיו, שכל איזה ביקורת קטנה תהפוך להיות איזה,

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, זה גם לא בית משפט.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> זו לא ביקורת אבל, זו כבר הכפשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אביהוא, אני כל יום תחת התקפה של עובד עירייה. כל יום.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הישיבה ננעלה, רבותי. תודה רבה לכולם.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**